

Cô Nhóc Lạnh Lùng

Contents

Cô Nhóc Lạnh Lùng	1
1. Chương 1 * Tên Chết Trôi *	1
2. Chương 2: *chết Tiệt*	3
3. Chương 3 *ma Ám*	6
4. Chương 4 : *hiện Trường Giả*	10
5. Chương 5 : *trả Thù*	15
6. Chương 6 *đi Diễn*	20
7. Chương 7 : Cậu Làm Tôi Sợ*	24
8. Chương 8 *bi Thương*	26
9. Chương 9 *bất Ngờ*	29
10. Chương 10 * Một Ngày Tồi Tệ*	31
11. Chương 11 *sự Thật Phũ Phàng*	34
12. Chương 12: *kết Thúc Để Bắt Đầu Lại*	36

Cô Nhóc Lạnh Lùng

Giới thiệu

CÁC NHÂN VẬT CHÍNH (ĐƯỢC NHẮC ĐẾN NHIỀU LẦN)1/HỒ THANH LAN:Nó là người cá tít

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-nhoc-lanh-lung>

1. Chương 1 * Tên Chết Trôi *

-Lan à! –Thủy Tiên gọi tôi đi học! Hôm nay là thứ 2 ấy mà!

-What the hell? Bà ám tui hoài vậy hoài vậy nè >< -tôi=“” chỉ=“” chọc=“” tiên=“” thôi.=“”>

-Có ám đâu? Đi học chị 2! Hôm nay kiểm tra đó!

- Dạ!

Chúng tôi đi đến trường mà Tiên cứ nói liên mồm chẳng dứt.

-Ê! Học chưa Lan? –Con Mai Hà Anh hỏi tui như tra khảo vậy. Nó luôn thăm dò tôi bằng cách ấy.

-RỒI! –Tôi bực mình gất lên >

Tôi cứ thế bước vào chỗ ngồi và lấy tập vở ra ôn bài thì có bóng người đi ngang qua chỗ tôi và thì thầm :

-Bạn cho mình làm quen nha!

Tôi quay ra mà có thấy ai đâu

-Chắc mình nghe nhầm!

-Không nhầm!

-Cho hỏi ai vậy? Sao cứ như ma vậy? –Tôi bực mình quay sang nhưng chẳng có ai cả! Tôi bực mình nhưng khi ngược mặt lên thì cả lớp đang nhìn tôi cười toe toét. Tôi xấu hổ quay mặt ra cửa sổ thì thấy hắc đang nhìn tôi và có khoảng cách rất gần. Tôi giật mình té ghế, mấy đứa trong lớp nhìn tôi cười to ‘HA HA HA’ tui khẽ rên lên : “UI ZA ! trời sập rồi” ><, lúc=“” ấy=“” có=“” 1=“” bàn=“” tay=“” chìa=“” ra=“” (ý=“” kéo=“” tôi=“” đứng=“” dậy)=“” nhưng=“” tôi=“” bực=“” mình=“” và=“” hất=“” tay=“” hất=“” ra=“” :=“”>

-Có cần đâu? Đồ bần! ><>

-Tôi có xô bạn chẳng ?!

-Thì không nhưng bạn vốn là con ma dọa người!

-Ma? Đâu? Tôi sợ ma đấy đừng có nhát tôi coi chừng tui ngắt là bạn gánh vác đấy! ^_^ :v –Trời ơi! Khó ưa! Đồ đáng ghét! Tên chết trôi! ><>

-Có dậy hay k? Hay ngồi đó hưởng hơi đất? –Hắn nhìn tui và phán. “ May cho người là hôm nay chị mặc váy vì hôm nay thứ 2 đấy nhé! Còn k thì đừng có mơ! ><”>

Tôi bực mình vén tóc ngồi dậy. Ngồi lên đến nơi rồi mà đầu vẫn đang xì ra khói ‘Xì xì xì’ tui nhìn hắc trừng mắt lại.

-Trùng làm gì? Em sợ chị quá! Sợ chị lắm, làm ơn đừng trùng mắt nữa!

- Sợ? Phá người ta mà giờ kêu sợ? Mà bạn ở lớp nào? Tôi chưa hề biết bạn mà!

-HIHI! Tí nữa là biết!

** TÙNG TÙNG**

Đã vào giờ học ! Cô giáo bước vào lớp đồng dạng nói :

-Lớp ta hôm nay có bạn mới ! Bạn ấy mới chuyển nhạc viện và sang học cùng với chúng ta ! –Cô quay mặt sang cửa chính và gọi ! –Em vào đi ! –Một dáng người quen thuộc bước vào lớp tôi “Ôi ! LÀ HẮN ! TÊN CHẾT TRÔI !”

Những nữ sinh trong lớp đang nhìn hắc với đôi mắt hình trái tim. “Đồ hám zai !!><”. hắc=“” nháy=“” mắt=“” vs=“” tôi=“” và=“” nói=“” -xin=“” chào=“” các=“” bạn=“” !=“” mình=“” tên=“” là=“” nguyên=“” chí=“” phong=“” !=“” mình=“” rất=“” hân=“” hạnh=“” được=“” học=“” cùng=“” các=“” bạn=“” !=“” -hắn=“” cúi=“” chào=“” !=“” sau=“” cái=“” nháy=“” mắt=“” đó=“” của=“” hắc=“” là=“” những=“” ánh=“” mắt=“” chứa=“” tia=“” lửa=“” hừng=“” hực=“” của=“” các=“” nữ=“” sinh=“” trong=“” lớp=“” đang=“” nhìn=“” về=“” phía=“” tôi.=“” “=“” tên=“” chết=“” trôi=“” này=“” muốn=“” chết=“” hã=“” trời=“” !?”=“”>

-Phong này để cô xếp chỗ cho..... !!

-Dạ không cần đâu ạ ! Em muốn ngồi với bạn nữ ngồi bàn 2 đó ạ ! Bạn ấy đang ngồi một mình kìa cô ! –Cô chưa dứt câu là hấn đã cướp lời ! “ Ngươi chán sống rồi phải k ?????”

-ok ! Em muốn ngồi vs bạn thì em phải gương mẫu ! –Cô dặn dò.

-Dạ thưa cô ! –Hấn bước về phía tôi trong những con mắt đầy ganh tị của các nữ sinh.

-Chào bạn ! Cho mình hỏi – Hấn chưa nói hết câu thì tôi đã quay sang lườm hấn 1 cái !

-Được lắm ! Bạn không trả lời thì thôi ! –hấn đứng dậy và “ nói nhảm”

-Thưa cô bạn nữ này tên là gì vậy ạ ?

-Bạn ấy là Hồ Thanh Lan !

-Dạ em cảm ơn cô ạ !

-Nè bạn có bị khùng à ?

-Lan và Phong ghép lại là Phong Lan ! Tên 1 loài hoa rất đẹp !

-Bạn nói nhảm gì vậy ??

-Mk không nói nhảm ! Mình nói tên mk đẹp công thêm tên bạn đẹp ra loài hoa xinh thôi mà ! ^^

-Bạn có thôi đi không hả ?

-Bạn đẹp thật !

-Tui không đùa nhang ! Nghiêm túc được chứ ?

-Mk khen bạn đẹp tên, hay mà không khen mk lại lấy 1 lời là s ?

-Sao bạn rắc rối thế ? ><>

-Rắc rối đáng yêu mà !! ^^

-Có mà rắc rối đáng ghét đúng hơn !

Rồi đến giờ toán , một giờ đáng lẽ rất bình yên nhưng khi có cái thằng nói nhảm bên cạnh thì như là 1 giờ cực hình z ! Haizzzzzzzzzzzzzz !

2. Chương 2: *chết Tiệt*

Ring Ring

“Hôm nay là chủ nhật mà má! Cái điện thoại này ưa phá đám vậy trời!”

-A lô! Lan nghe! –Tôi ngái ngủ!

-Lan hả? Phải hông á?

“Là tên chết trôi đó! Cái đồ chết tiệt” ><>

-LÀ ngươi ? –Tôi ngồi bật dậy, giật mình đến nỗi ngã lăn xuống giường !

“ Uiza ! Cái mông của con !!!!! HICCCCCCCCC ! TÊN CHẾT TRÔI !!!”

-Ngươi ? No ! Không phải ngươi mà là hoàng tử dễ thương !

-Dễ thương ? ĐÁNG GHÉT ĐÚNG HƠN ! MỐI SÁNG.....

CẠCH

-Lan ! Có chuyện gì mà to mồm lớn miệng thế hả con ?

“ Ôi ! LÀ mẹ ! Do người đó tên chết trôi !”

-Dạ con bị ngã thôi ạ ! – Tôi cố gắng nói với mẹ 1 cách dịu dàng nhất !

-Có sao không con ?

-Dạ không ạ !!

-Thôi dậy ăn sáng đi con !

-Dạ ! “ Haizzzzzzzz ! Xong phần đối phó vs mẹ ! AAA ! Còn tên chết trôi này nữa !!!! Giờ lm sao đây” ><>

-Bạn ! Bạn bị mẹ la hả ? –Hắn áy náy.

-Do người đó đồ khốn !

-Xin lỗi! – hắn nói xong 2 từ “xin lỗi” là tôi lập tức tắt máy và đi đánh răng rửa mặt. Vệ sinh cá nhân xong tui bước xuống lầu, vừa bước đến cầu thang thì nghe cái tiếng trong-thanh vang lên!

-Cháu chào cô ạ! –Có vẻ là khá lễ phép!

-Ừm! Con là bạn bé Lan nhà cô hả? –Mẹ tôi lên tiếng.

-Dạ ! Cô ơi !Có Lan ở nhà không cô ? –Người con trai lên tiếng “Giọng quen zữ ?”

-Ừ có ! Mà cháu tên gì ?

-Dạ là Chí Phong ạ !!

“OMC !! Là tên chết trôi ! Yêu quái xuất hiện nhà Tiên kìa !! ><”>

-A ! Yêu quái đến nhà của Tiên Nữ hả ? Muốn chết hay sao mà xuất hiện ở đây ?? Khai mau ! Ai cho địa chỉ nhà Tiên Nữ Lan ?? >< nói=“” !=“” –=“” tôi=“” tức=“” giận=“” hét=“” thảng=“” vào=“” mặt=“” hắn=“” !=“”>

-Yêu quái ? Tiên Nữ ? –Hắn ngơ ngác

-Chứ sao ??? ><>

-Làm j ! Tôi cũng là Tiên mà ! ^^ -Hắn cũng hòa theo.

- :P Có mà làm ô nhiễm uy phong của Tiên thì có !! :v

-Không phải ! Chúng ta chung 1 xuống mà !! ^^

-Xuống j mà xuống ! Xuống xiu á hả ? Sao mới sáng đã bị ám z trời ?? -_-

-Không đôi co nữa ! Phong định rủ Lan đi chơi ! ^^

-Mơ đi ! Không bao giờ ! Tui đi ăn cơm!

-Cô ơi!Cho cháu dẫn Lan ra ngoài chơi được không ạ?

“ Cái j? Hắn dụ dỗ mẹ mình kìa!!!!!!>< không=“” được=“” mẹ=“” sẽ=“” không=“” cho=“” đâu^^=“” mẹ=“” mình=“” khó=“” tính=“” lắm=“” ^^=“” –tôi=“” quay=“” sang=“” nhìn=“” mẹ=“” khẽ=“” lắc=“” đầu=“” ra=“” báo=“” hiệu!=“”>

-..... Khoan! Cháu vào ăn cơm với gđ bác! Con Lan còn phải học bài nữa!!

“ Để ta thay trời hành đạo!! :v”

-Con dọn chén đũa còn Phong ĐI-RỬA-CHÉN! :v

-Mẹ bó tay với con luôn! -_-

-HI! Con mà mẹ! :v

Vậy là tôi dọn chén, đĩa và thức ăn ra bàn ăn, còn Phong khi ăn xong, hẳn sẽ chịu sự hành hạ của tiên nữ ta! HAHAAHAHAHA!!!

-Nè! Dọn rửa đi! –Tui gắt gỏng.

-Sao con không rửa? Chỉ giở ăn hiếp bạn thôi! –Ba tui bênh vực người ngoài kia bà con! ><>

-Hắn ăn cơm nhà mình thì phải rửa chén chứ ba!

*BA IÊU.....ÔI CÓ ĐIỆN THOẠI KÌA!

BA SƠNÔI CÓ ĐIỆN THOẠI KÌA*

-Ba đi nghe điện thoại đã! (Mặt ba hơi đỏ kìa ^^)

-Haizzzzzz! Bó tay với cái nhạc chuông ngô ngố của ba con! -_- -Mẹ tui than thở!

-Mẹ nó! 8h bay sang Singapo! -_- -Ba nhìn mẹ nói và nhìn tui có vẻ áy náy!

-Ba mẹ lại đi công tác sao?

-30 phút nữa con à! –Mẹ nói dịu dàng!

-Vậy thì ba mẹ chuẩn bị đi ạ! –“ Thật là buồn”

5 phút sau tôi và hẳn tiễn ba mẹ lên đường đi công tác!

-Ba mẹ đi cẩn thận!

-Ừm! –Ba mẹ khẽ gật đầu!

Khi chiếc xe đen của ba tôi đã đi khuất, chờ theo ba và cả mẹ đi xa thì tôi mới bước vào nhà.

-Thôi! Tui dọn chén bỏ trên kệ rửa, còn ông đi rửa chén đi!

Vậy là tui bê chén xuống còn hẳn phải rửa chén, tui đứng cách hẳn khoảng 2 m để quan sát hẳn rửa chén.

“Chắc là hẳn chưa từng rửa chén đâu :v”

Hắn “chơi” luôn nửa chai nước rửa chén, cho nước nóng vào và khuấy lên “Hắn hờm biết rửa chén :v” Hẳn tiếp tục cuộc hành trình, gắng tay để rửa chén thì không lấy mà lấy gắng tay nhắc nồi để rửa chén, tôi không nhịn được cười, định nói nhưng thôi “Rửa xong bà cho con giặt gắng tay :v” Rửa xong chén, đến nồi, bàn chải nhỏ để chà những kẽ nhỏ của bồn rửa thì hẳn đi chà nồi bần! “Bó tay”

-Sao không sạch thế này? –Hắn bực bội!

-Phong! Có con muối đậu trên mặt kìa ! –Tui trêu hẳn ! -Ừm ! –Chách. hẳn dính đầy xà phòng mà dùng nó đập “chết” con “muối” làm cho tóc và mặt hẳn đều bị bần!

-Chà hoài không sạch thế này????>_<>

-Tại do ăn ở hoặc là óc tôm nó vậy!!

-Á CHẾT! –Hẳn hét lên!

-Cậu làm tui hoảng đó! Có chuyện gì vậy?

-Lan! CÓ KEM DƯỠNG ẨM KHÔNG?-Lại hét toáng lên

-Có! Cả tuýt luôn, cần không?

-Cần chứ! Hiệu gì?

-Hiệu..... -Tui cầm tuýt PS ra đưa cho hẳn :v

-Nè! Xoa đi! Mát lắm! :v

-Cái gì? Lan không có à?

-Không có !

-Hả ????

-TRỜI ƠI CÁI GẮNG TAY CỦA TUI !!!!!!!!!!! –Tui cầm găng tay nhắc nôi lên !

-Găng tay rửa chén là phải z chớ sao ?

-Ai bảo đây là găng tay rửa chén ?

-Tui bảo !!! Phong bảo !!!!!!!

-Găng tay nhắc nôi á cha ! –Tui nói thẳng.

-Nhắc nôi !? Còn bàn chải ? –Hấn lo sợ !

-Bàn chải đánh răng ! Í lộn ! Bàn chải chà những vết bám trên bồn rửa á chế !!

-Hả ?

-ĐI GIẶT 2 THỨ NÀY CHO TÔI !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! >

3. Chương 3 *ma Ám*

**WHY OH WHY !! WHY TI NIT ME !!! WHY OH WHY!!....*

-A lô! Lan nghe! –Tôi nói trong giấc ngủ!

-SÁNG RỒI! –Tịnh Băng hét to!

-Má ơi! Con bị ma ám! Cho tui nhủ tí nữa đi !

-Thứ 2 rồi ! Ngủ gì mà ngủ ! Ngủ rồi mập như con heo luôn đi !

-Hả ?? Thứ 2- Tôi ngồi bậc dậy khỏi giường !

-Chứ sao ? Tui qua chỗ bà đi học nha !?

-Ừa !

“Hic !ĐI HỌC ! ĐI HỌC !! ^^”

-La lá là là là la lá lá ! –Tui hát đó hay hơn mí chế ! :v

Ding Dong !! Ding Dong ! Ding Dong

-Lấy là! Lấy là! (Tiếng Hoa đó ạ ! ‘Đến ngay ! Đến ngay !’

-Trời ! Còn màu mè hoa lá hẹ nữa ?? –Băng trề môi !

-Chớ sao ? ^^ Đi thôi Lu kh... !

-Khùng chớ gì ? –Tịnh Băng hất mặt !

-Đó là bà tự nhận nha !

-C.C ! –Nó ức chế !

-À! Tui luôn biết bà là công công rồi! Khỏi cần giới thiệu ! :P

-Không phải !!! >< -=“” nó=“” gắt=“” lên=“” !=“”>

-Chứ gì ??

-Công chúa ! :v

-Ảo tưởng trí óc !@@

-Grừ ! –Nó lường tui wa gương chiếu hậu !

- :P Cái đồ công công !!! :P hahahahaha !!!!

]]Lớp học[[

Tôi bước vào lớp thì thấy 2 con “ tôm” đang rầu rĩ.

-Ê sao mà buồn thiêu vậy Tiên + Hương ? Đám ma ai hả/ -Tui hỏi !

-Đám ma bà á ! –Tịnh Băng bồ chao !

-Đồ bồ chao ? Tui quay sang mắng nó !

-Bồ chao đâu có tội !? –Ngây thơ như cáo già ! :v

-BỒ CHAO LÀM CHÚNG TUI BỰC MÌNH !!!? -2 con “Tôm” đồng thanh.

-Chứ sao vậy nè ? –Tui lo lắng

-Hic ! Bài kiểm tra của tui tui thấp quá ! –Lại đồng thanh !

-Mấy mà thấp ! –Tui hoài nghi !!

-8 hà !!!!!!! HUHUUHUH !!

- ?? Được chớ thấp gì ?

-2 bà được 10 còn gì ?

-Hồi nào ??? –Tui vs Băng thắc mắc !

-Hồi sáng thầy mới phát ! Lúc đó 2 bà chưa đến !

-THẬT HẢ ? ĐƯA XEM ĐI ! –Lại đồng thanh.

- Nè 2 má ! 2 má của con giỏi quá !!! – Hương chìa 2 bài kiểm tra cho tui và Băng !

VỤT “ Ma hả ? Sao đi nhanh vậy ?

-A bài kiểm tra của Lan ! –Tui hét lên!

-Đây này! Phong đang cầm!

-Ám tui hoài v trời? ><>

-Không phải ma mà là Tiên!

-Trả đây ! TRẢ ĐÂYYYYYYYYYYYYYYYY !!

-KHÔNG TRẢ ! LÀM GÌ ĐƯỢC ANH !! :v

-ANH ????? – 4 đứa tui tui đồng thanh !

-Ừ ! CHỖ SAO NỮA HẢ 4 NHÓC ?? :P

-4 NHÓC ? –Chúng tôi đồng thanh rồi quay lại nhìn nhau ! Tui và Băng thì vén tay áo, ống quần rồi cởi cặp ra bỏ vào chỗ ngồi. Tiên & Hương thì cởi dép, cởi giày. Tôi thì lôi sách vở của hần rồi ném vào người hần, ném xong 4 đứa tui tui ủa vào bắt hần và đấm đá chẳng ngừng , tôi và T.Băng có tình người hơn chỉ dùng chân đá, đấm, nhưng Tiên và Hương bạo lực hơn dùng dép đánh hần túi bụi luôn !

-Dạ ! Xin lỗi ! Bón.... cô nương ! Bón cô nương tha cho em !

-Người mà cũng biết xin lỗi sao? -4 chúng tôi đồng thanh.

-Dạ xin lỗi thật lòng mà!

“ Thật không đây?”

TÙNG TÙNG

-Thôi tha cho hần đi mấy bà! –Tôi hiền hậu quá mà :v

-Nhớ đấy!!! >< -hương=“” quát!=“”>

-Hãy nhớ ngày hôm nay đó! >

-Dạ nhớ!!!

Bộ dạng của hần lúc này mặc cười thật đó :đầu như ổ quạ, áo quần đầy vết tích. :v

-Cả lớp nghiêm! – Giọng Cửa mi lô (T. Băng). Giờ này không piết là giờ luyện thanh hay giờ hát mà thấy cô giáo đi có 1 mình không có đàn cũng không có túi xách!

-Hôm nay ta xuống dưới phòng nhạc nha các em? – cô giáo đồng dạc!

-Cô ơi hôm nay hát hay luyện thanh vậy cô? – Lan Anh lên tiếng hỏi.

-Là luyện thanh các em nhé!

-Hả? Luyện thanh hả cô? –Cả lớp đồng thanh!

Vậy là chúng tôi sãi bước đi qua phòng luyện thanh:

-Rồi lớp trưởng và lớp phó lên làm mẫu cho cô nào! –Cô đề nghị!

-lại là chúng em hả cô ? –Con lô và tôi đồng thanh thấy sợ !

- uk ! Lên đi 2 đứa !

- :’(

-Cô sẽ đánh bản khó nhất cho 2 em ! :D –nói dứt câu cô bắt đầu lướt đàn từng ngón , từng ngón lướt như chớp trên phím nhạc !

-Mi mí mì mi ! La lá là lá la là ! “ Hic ! Ước gì mình có thể hát song ca cùng với con Lô thì sướng biết bao !! ><”>

-Ok ! Cả lớp sẽ hát theo 2 bạn này nha! Cô nhìn cả lớp rồi đánh đàn! Những ngón tay thon dài lướt thật nhanh lên phím đàn! Tiếng đàn lúc du dương, lúc thì như tiếng lòng người nhạc sĩ.

-Mi mí mì mi! La lá là la là ! –Tiếng hát thật khủng khiếp. Tôi quay xuống thì mới biết đó là tiếng của hần !

-Phong ! Em đang phá nhóm đó có biết không? –Cô gắt lên!

-Dạ em biết ạ! :(

-Thôi được rồi! Lan và Băng 2 đứa hát cho cô nghe coi! Phong học hỏi nhé em!

-Dạ! “ Mừng quá trời luôn!”

-Các em hát bài gì nào? – Cô hỏi ý kiến!

-Dạ là mùa hè xanh đó ạ! –Con lô lại bồ chao!

Cô bắt đầu lướt đàn còn tui và T.Băng bắt đầu hát! 2 đứa cùng 1 dòng cảm xúc, cùng hòa vào nhau và hát, cảm xúc ủa về nhập vào tâm 2 con người và hòa nhịp vào lời ca, tiếng hát. Tiếng đàn vừa dứt là tiếng vỗ tay của các bạn trong lớp! ^^

-Cô ơi! Em muốn ô lô với Lan ạ! –Hần nhảy vào họng tui ngồi kìa bà con!

-Em á? Không đc đâu! Lan là 1 cao thủ đáng gờm đây nhá em, em không có nhu cầu đó ! “ Sao cô đưa em lên mây ở vậy ạ ? Lên mấy riết rồi em quen đất đó cô !”

-Em có thể mà ! –Hần cương quyết !

-Cô bảo hông được là không đc !!! –Cô cx không kém !

Hắn lên chỗ cô ngồi và lôi cô ra khỏi chỗ “ Máu điên của người nổi lên rồi à tên chết trôi !?” (Tôi lảm bà con ạ ! Nó bị bệnh dại ! Mong bà con thông cảm !! :v) Hắn thế chỗ của cô và nói :

-Em làm đc mà ! –Hắn nhìn cô khẳng định !

-Để hắn thử đi ạ! –Tôi thấy không ổn nên bay vào lo chơi theo .

Cô gật đầu và cho hắn toàn quyền quyết định ! “ Mình về với thổ địa rồi”

-Bài này bảo đảm ai cũng thuộc ! “Có khi nào rời xa” –Hắn nói !

-Nè ! Bài này k phù hợp !!!! –Tui gắt !

-Sao lại không ? –Hắn vênh váo !

“ Tui đã yêu đâu ! HIC HI ! Tui theo nhạc khác mà! K theo pop ballad buồn đâu!! Thôi ráng”

-Biết đâu bắt ngờ đôi ta chợt rời xa nhau,

Ai còn đứng dưới mưa ngân nga câu ru tình..

Và môi hôn rất ướt,dư âm giấu trong mưa.

Cơn mưa kéo dài... - Tui hát đoạn này!

-Sẽ là dối lòng khi em chẳng ngại âu lo,

Lo em sẽ mất anh trong lúc yêu thương nhất.

Vì tình yêu mong manh,tay em quá yếu mềm..

Người yêu ơi,anh có biết? –Hắn hát đó.

-Em yêu anh hơn thế,nhiều hơn lời em vẫn nói.

Để bên em anh đánh đổi tất cả bình yên

Đêm buồn ngủ vì cô đơn,còn riêng em cứ ngẩn ngơ

Có khi nào ta xa rời...-Tui hát nè :’(

-em đưa Anh theo với, cầm tay em và đưa lối,

Đến nơi đâu em có thể bên anh trọn đời,

Nơi thương yêu không phai, được bên nhau mỗi sớm mai.

Quá xa xôi không, anh ơi

Nơi thương yêu không phai, được bên nhau mỗi sớm mai.

Biết không anh , anh yêu em... –Hắn hát nè :v

“ Hắn hát thay lời muốn nó sao? ><” hắn=“” hát=“” cx=“” hay=“” có=“” đưa=“” cảm=“” xúc=“” vào=“” trong=“” đó=“” nhưng=“” mà=“” tui=“” không=“” thích=“” bài=“” ướt=“” át=“” thế=“” này!=“” :d=“”>

-Xong rồi! –hắn cười gian!

-.P

-Cả 2 nghe cô nhận xét nha! Lan hát rất hay, nhưng tình cảm không có! Phong bình thường nhưng có tình cảm! Chắc phong đã yêu rồi nên biết mùi vị! Các em nghe cô nói :2 bạn ngang nhau! Và còn 1 điều cô muốn thông báo! Tháng sau chúng ta có 1 buổi thi tốt nghiệp, và ai 4 năm đều có giải thì người đó được tuyển thẳng! Nên các em phải cố gắng! t.Băng và Lan sẽ song ca 1 bài tự chọn, Tiên+ Băng, Hoàng +Thư, Phong +Đăng, Lan +Phong, Băng+ Đăng, Hương+Tiên... phải song ca 1 bài tự chọn, và 6 gương mặt ưu tú: Lan, Băng, Tiên, Hương,Phong, Đăng phải có tiết mục đơn ca! Các em hãy làm cho tốt!

“ Hic! Sơ sơ đã 4 tiết mục rồi ! Bán giọng và phổi đúng hơn là thi thố !

-Lan ! Ăn hớt 4 tiết mục không? –Con Bằng nhảy nhót!
 -Hớt! Hát xong chớt luôn! :v
 -Thôi ráng! –Con nhỏ Bằng lại nhí nhỏ!
 -Ráng rồi có gì tui quới bà dất nhau vô bệnh viện!
 -Làm gì á?? –Nó ngây thơ đến độ cáo già! :v
 -Vào bán phổi với giọng chớ làm gì? –Tui “lói” (nói)
 -K! Vào Biên Hòa chơi vui hơn! –Nó lý lắc!
 -Có j rủ tui quới ! :v :v
 Thế là 1 buổi học nhằm thành buổi học quẩy hết mình vì nghệ thuật ! Yêu các bạn quớ ! :D

4. Chương 4 : *hiện Trường Giả*

*Ngày xưa khi còn thơ bé
 Con vẫn hay gọi mẹ khóc nhè !
 Để được.....*

-A lô! Lan nghe! –Tôi ngái ngủ.
 -Thứ 2 thi rồi! Lan còn ngủ được á? –Lại là hần!
 -Sao không? Năm nào tui chẳng thi! –Tui thần nhiên vì tui có câu châm ngôn này rất hay! “Sống cho thanh thần để cuộc đời không có vật cản! Hãy cứ hồn nhiên như con điên để có ngày được bình yên và số phận trở nên ‘vô duyên’ ”
 -HẢ? NĂM NÀO CŨNG THI? –Hần ngạc nhiên!
 -Ừ! Năm nào tui cũng thi! –Tôi cũng bình thần mà khẳng định! (Tui ngây thơ quá mà! :v)
 -Lan được mấy giải? –Hần dờ tính tò mò thấy ớn!
 -Nhất năm đầu, năm 2,3 đặc biệt! Còn năm nay chưa biết! – Tui còn ngủ mà!
 -Hả???? VẬY THÌ LAN THẮNG CHẮC RỒI!! –Hần to miệng quớ!
 -Bạn là thầy tướng số hay sao mà biết??
 -Xin lỗi đã mạo phạm!
 -Ừ! Không sao!!! –Tui đắc ý!
 Tít.....Tít

-Thật là khó hiểu với tên chết sinh này!!
 Rồi ngày thứ 2 cũng đến như 1 quy luật tự nhiên, tôi mặc 1 chiếc váy trắng có khăng quàng màu xanh dương đến hội thi. 7h30 thì cuộc thi bắt đầu!
 -Sau đây là tiết mục đầu tiên với hình thức song ca của 2 bạn quán quân mùa thi trước! –Nghe cô giáo –MC nói tới đây thì cả sân trường hét lên không ngừng
 L&B(LAN & BẰNG) ! I LOVE YOU!!! L&B IS MY IDOL!!!!!!
 Chúng tôi bước ra sân khấu mà cả 2 đều rất vui! Trong lòng như đang nhảy múa!

-Sau đây! Chúng tôi xin gửi đến các bạn bài hát Tình bạn và Mái trường xanh! –Tôi giới thiệu 1 cách đồng dạng!

Nói xong, tui và Băng cùng nhau hòa vào bài hát! Năm cuối nên cảm xúc nhiều hơn, tình cảm cũng theo đó mà dâng lên, 2 đứa cùng hòa giọng vào bài nhạc, cùng thả hồn vào bài hát để đem đến tiết mục hay nhất! Qua 4 năm học tôi lại mở lòng hơn, trong đôi mắt bớt lạnh lẽo, bớt đi sự cô quạnh, bớt đi sự lạnh nhạt và cô đơn trong cử chỉ, lời nói! Cùng đó là tình cảm giành cho cô thầy, học viện cùng với những cảnh vật quanh tôi! Yêu từng nhánh cây, góc phố, yêu từng con đường, dòng sông! Cũng từ đó mà thêm yêu cuộc sống! Từ đó mà cuộc đời cũng nhẹ nhàng! Nói cách khác là âm nhạc, nghệ thuật đã mang lại cuộc đời cho tôi! Mang lại những tràng pháo tay cho tôi và mag theo tình cảm của Fans cho tôi! Cuộc sống như vậy là đủ! Tôi chỉ cần bấy nhiêu là đã lấp đầy khoảng trống trong trái tim lạnh giá của tôi! Tất cả làm cho nó tan chảy không còn bị đóng băng nữa! Và tôi trân trọng từng giây, từng phút trên sân khấu, những lúc tự do vẫy vùng trong điệu nhảy, câu hò! Điều đó làm tôi ấm thấy lòng! ^^.

2 đứa tui hát xong là đến Tiên&Hương, tiếp nữa là Tiên&Băng, Hoàng&Thư,..... Cuối cùng là Phong&Lan!

“Hic!!!Nay nay thì chán ngắt!!!!”

Khoảng 12h thì cuộc thi kết thúc, chiều nay là phòng 253 thi, mai là 254, mốt là 255, “Hic! Cuộc thi kéo dài cả tháng trời! Từ ngục hả trời???”

-Con về rồi ạ! Mẹ ơi! Ba ơi! Con zia zoi! -Tôi tìm kiếm 2 tênh êu lớn lao của tui! –Ba mẹ đi đâu zoi kh biết! –Tôi tiến đến phòng ăn thì thấy 1 mẫu giấy nhỏ đc dán lên tủ lạnh và đc ghi:

““ Ba mẹ phải bay sang Anh gấp! Con ở nhà phải tự lo cho bản thân mình biết không? Ba mẹ yêu con!-Tình yêu lớn lao của ba mẹ!””

-Hi! Ba mẹ đi thì thôi! Con vẫn sống đc chứ có sao đâu! “Nói thì dễ ợt! LẦM mới là khó! Không có ba mẹ thì buồn chết mất! Anh 2 đi làm rồi chứ có về đâu! Đi làm như ảnh sướng thiệt! Có cả nhà riêng sướng ời là sướng!” (Cho giải thích tí! Từ ngày ba mẹ nó cho anh 2 ở riêng là vì công việc và từ đó nó được tất cả mọi người coi là con một của ba mẹ! Vì tình yêu lớn lao kia được ng yêu của anh lo cho rồi! Còn tênh êu lớn lao này chưa có phước như vậy nên được trọn vẹn yêu thương của 2 tênh yêu già bao bọc! Vì vậy mà tg mới giới thiệu là con một đó! ^^)

-Thôi nấu cơm! May mà mình biết nấu và thích nấu ăn chứ không là lại tìm đến túi mì gói huyền thoại rồi!

Ăn xong là lúc 1h chiều, tui chạy thẳng lên lầu 3 để chui vào “hang” mà “nhủ”

*Ngày xưa khi còn thơ bé

Con vẫn hay đòi mẹ khóc nhè*

-Trời ơi! Chó chết sinh hay sao mà gọi vào giờ này! Chết với tui nha! Dám phá đám giấc ngủ vàng, giấc ngủ bạc của bà!!!! –Tôi nói rồi nhấc máy lên và chửi chửi cũng chẳng thêm nhìn số! – Tên khốn nào vậy? Mới đầu giờ chiều mà gọi cái gì? Chưa đốt phong long hay sao mà gọi cho bà? Tên nào chết sinh hay sao mà ngồi rảnh rang phá đi giấc ngủ đẹp của tui! –Tôi chửi xối xả

-Ba đây! Ba chưa đốt phong long nên mới điện vào lúc con đang ngủ! –Ba tôi vừa nói vừa cười! Ba tui biết tánh của tui nên thông cảm!

-Con xin lỗi! Do con tưởng là tên chết sinh + trôi ! Nên mới hét lên như vậy ! Mà ba đến nơi chưa ạ !?

-Ba mẹ cũng sắp tới rồi con à !

-Dạ ! Khi nào đến nơi thì gọi cho con nha 2 tênh êu lớn nhất quả đất của con !!!! :*

-Ok Tênh yêu lớn lao của ba !

-Và cả mẹ nữa ! –Mẹ tôi lại chêm vào 1 câu !

-Dạ ! ^^ Có phần mẹ nữa ! –Tôi cười hi hi !

-Thôi bye con nha ! Ba nói cười vui vẻ

-Dạ ! -^^

“Con yêu ba mẹ! ^^” **Tít Tít**

-Nhủ thôi ! –Tôi nằm dài trên giường ! Vừa chớp mắt được 15 p thì lại có đt

Ngày xưa khi còn thơ bé !

“Ba mẹ tới nơi rồi hả ta ?” Tôi mắt nhắm mắt mở nhấc máy !

-Dạ ! Ba mẹ tới nơi rồi ạ ? 2 Tềnh êu của con vẫn khỏe ạ !?

-Ừ ! Ba đây con KAKAKA ! –Hắn tên chết sinh đó!

- Tên khốn chưa đốt phong long hả? Có chuyện gì mà phá giấc ngủ vàng bạc của ta? TÊN CHẾT SINH HÔI THỐI! LẠI NỔI ĐIÊN HẢ? HAY LÀM NHIỀU TỘI LỖI NÊN SINH NÔNG NỔIIIIIIIIIIIIIIIIIIII?

–Tôi quát tháo dữ dội!

-Sao con mắng ba thế!? –Hắn lại thừa nước đục thả câu!

-CÁI GÌ? BA CÁI ĐẦU BÒ NHÀ NGƯỜI! ĐỒ ĐẦU BÒ ÓC TÔM! ĐỒ ĐẦU HEO ÓC CÚN! TRỜI ƠI! ÁM HOÀIIIIIIIIIIIIIIIIIIII? –Tôi pực bội!

-Dạo này con láo quá! Để mai ba trị con! KAKAKA ! –Hắn thật là khó ưa !!!

-Đừng có lòng vòng ! Muốn gì ? Nói đi !!!!! –Tôi gắt !

-Không đi xem phòng 253 diễn hả ?

-K ! Ông đi đi ! Tui ở nhà ngủ ! Ngủ để bù sức ! Đừng làm phiền !

-Thôi nhé ! Ba đi đây ! Bái bai !!!

-CÚT ĐI THẮNG KHỐN CHẾT SINH RỒI BỊ THẢ TRÔI SÔNG !!!!!!!!!!!

-Hôm sau ba dạy con sau !

Tít.....Tít

-TÊN CHÓ !!!!!!! ĐỒ ĐẦU BÒ ĐÍT HEO CỘNG THÊM ÓC CÚN !!!! CÓ NGON THÌ ĐỪNG TẮT MÁY ! Bực bội quá !Xuống ăn bánh rán trộn cho hạ hỏa thôi !-Tôi đi xuống tủ đồ ăn khô tìm kiếm nhưng nó đã hết ! Tôi phải đi xún gara lấy xe đạp điện đi mua bánh rán trộn thôi !

-Bực thiệt ! Buổi sáng thì may mắn, buổi chiều sao lại xui quá !

*****RẦM*****

Tôi bị té xe, à không đúng tui bị tai nạn mới đúng ! Trong mơ màng, tôi thấy 1 dáng người cao cao đang xếp, trao đổi vị trí của 2 chiếc xe đạp điện, Sau đó thì tôi ngất đi và không piết chuyện gì tiếp đó !

Tôi tỉnh lại ! Người tôi gặp đầu tiên là anh 2 :

-Ừa ? 2 ! Sao em ở đây ? –Tôi ngạc nhiên !

-Em đi sai làn đường nên gây ra tai nạn ! >< -2=“” có=“” vẽ=“” tức=“” giận=“” !=“”>

-CÁI GÌ ? –Tôi hét lên !

-Im lặng ! Ở đây là bệnh viện đây ! –Anh 2 nhắc nhở tui !

-Nhưng..emkhoan đã ! 2 chở em đến hiện trường ! –Tôi khấn trương !

-Bộ dạng này của em mà đi đâu ? – 2 ngăn cản !

-Chỉ là gãy chân thôi ! Em đi đc ! –Tôi khẳng định !

-2 chịu thua ! Để 2 chở !

-2 của em là tuyệt nhất !^^

-Thôi đi cô út !!!!! ^^

Vậy là 2 chỗ tui đến hiện trường nơi “ Xui xẻo”

-CÁI GÌ ? XE CỦA EM ĐÂU PHẢI NẪM VẬY ĐÂU !

(ĐÁNG LẺ RA) | Tôi| (BÂY GIỜ) | Ai đó |

|||

___| |___| |

Ai đó -> | Tôi -> |

_____| _____|

Tức là ai đó tông tui chỗ không phải tui tông ng ta! Tên đó đi sai chỗ kh phải tui! >

-Xe của em ở phía trên mà !-Tui lên tiếng !

-Nhưng hiện trường !! -2 thắc mắc !

-2 ! Ai bị em “đụng” ?

-Tên là Nguyễn Chí Phong !

-Ai đưa em vào bệnh viện !?

-Cũng là nó !

-Grừ !!! LÀ tên chết trôi, chết thối, chết sinh mà ! Hấn tráo 2 chiếc xe ! ĐỒ KHỐN !!!!!!!!!!!!!!! –Tôi hét lên !

-Có chắc không em gái ??? -2 thắc mắc !

-Em khẳng định ! ><>

||| Ngày hôm sau|||

Tôi đang bực bội thì có người gõ cửa !

-Vào đi ! –Tôi gằng từng tiếng bực bội !

Lại là cái dáng đó, cao cao bước vào phòng tui !

-LÀ người ? Dám vào đây à ? Tên phạm tội !!

-Biết là bà sẽ giận ! Con mua coca cola vào thú tội ạ!

-Biết điều vậy sao ? –Tui nghi ngờ !

-Dạ ! Con tạ lỗi thiệt mà !

-Có nước uống thì đưa đây ! –Tôi nói mà nghiêng răng ken két !

-Dạ ! Cửa bà ! –Hấn đưa cho tôi và tôi mở ra !

Bầm

Chai nước bắn hết vào mặt tôi, hấn đã sốc chai nước lên nhiều lần rồi đưa cho tôi ! Còn hấn thì hả hê ra cười !

-TÊN KHỐN ! CÓ NGON THÌ ĐỪNG CÓ CHẠY ! BÀ MÀ KHỎI CHÂN THÌ MÀY BIẾT TAY BÀ !!!!!

“ Nó chạy mất dép rồi !!! Tên này biết tay bà khi bà xuất viện nha con !”

-Điên tiết thật !

~RING

~

-A lô ! -Tôi bực bội !

-Sao v ? Tí nữa tui qua ! Có gì kể cho tui nghe ! -T.Bằng nói trong điện thoại !

-Bà vào đây lè lẹ đi ! Tui bực quá !

-Rồi ! Ok ! Đã hiểu ! 5 phút nữa có mặt !

*****Tít.....Tít*****

-Bực quá đi ! 2 thì đi làm mất rồi làm sao mà tắm bây giờ !? Bằng ơi ! Đến mau lên ! Tui ngứa quá ! ><>
5p sau !

Cốc Cốc !

-Vào đi chế ! -Nó bước vào là đã cười ha hả khi nhìn thấy tui ! Với cái bộ dạng này mà nó không cười tui mới là lạ ! Tui ngồi trên giường gãi như 1 con tinh tinh bị đại ! “Cn nhỏ này còn cười đc nữa sao ?”

-Nính ! Tui đang ngứa khắp ng thì phải gãi chớ sao ? -Tui gãi

-Dạ ! Sao mà má gãi hoài vậy ?? Nó thấy lạ !

-Do thằng chó mặt mập đó chớ ai! ><>

-Thằng nào á? -Ngây ngô đến độ “Thỏ”

-THẰNG PHONG! SAO LÚC CẦN NGÂY THƠ THÌ CÁO GIÀ CÒN LÚC CẦN CÁO GIÀ THÌ LẠI NGÂY THƠ LÀ SAO?? -Tui giận cá chém thớt!

-.:(Bà làm rần rần vậy! Mà nó đâu phải mặt mập? -Lại nữa rồi! Nó ngây thơ đến “ Sáng trong”

-Hổng lẽ kêu là chi vợ vợ chắc?

-SAO BÀ BIẾT LUẬT LẠI PHẠM LUẬT ZẬY? BIẾT LÀ TUI GHÉT NÓ MÀ SAO CỨ NHẮC HOÀI VẬY?

-Á! Đau! -Tui giả zò!

-Tui xin lỗi ! -Nó áy náy !

-KAKA ! Không ngờ thông minh như bà mà cũng bị tui lừa! ^^

-BÀ THỜI SAO? “THÔNG MINH” QUÁ MỐI BỊ NÓ “CHƠI” 1 ZỐ!

-Nè! Cái đó là do ngoài tầm kiểm soát ! Còn bà với tui như chị em trong nhà mà không biết tui lừa ! Ai “ Thông minh” hơn ?

-Bà có cái miệng lợi hại lắm ! Tui biết là đấu không lại bà mà ! - Nó phục tui !

-Bà thấy tui sơ sót khi tin vào cái miệng thối rửa, tanh hôi của nó không ? Nó đưa chai coca cola cho tui uống ! Nào ngờ “BẦM” 1 cái tui hưởng đạn nè ! Giờ ngứa quá ! >< bà=“” đìu=“” tui=“” đi=“” tắm=“” đi=“” !=“” -=“”><><>< bức=“” xúc=“” nhưng=“” chưa=“” tới=“” độ=“” bức=“” cúc=“” !=“”>

-Ừ ! Dù gì thì tui cũng thấy nó có tềnh cảm với bà đó ! T.B có vẻ nghiêm túc !

-Nói như bà thì thằng Đấng cũng có tềnh cảm với bà đó ! :v :v :v ^^ -Tui đấu khẩu với nó !

-Cái gì ? -Nó hét lên rồi thả tui xuống sàn !

-Uiza ! Cái con nhỏ này bà biết đau không hả ! Cái móng yêu dấu của chị ! -Móng của tui nó hun đất rồi nè bà con ơi !!!

-Tại cái chả của bà to quá chứ bộ ! :v

-Bà muốn chết chung vs thằng chết sinh bị thả trôi sông không ?

-Dạ không ! -Nói rồi nó dìu tui vào nhà tắm !

CÁCH

Cửa phòng bệnh của tui mở ra, cái dáng cao cao bước vào !

“Là hần ! Chó mặt mập”

Tôi vơ lấy cái gối đặt sau lưng mình và rồi lia vào người hần. T.B thấy chị em gặp kẻ thù thì ra tay cứu giúp. Nó chạy khắp bệnh viện để bắt về cho “ Quan bệnh” sử tử hần ! Tay của T.B cầm cái nạng của tui, mồm của nó thì cứ bô bô như cái loa, chân thì cứ chạy. 2 đứa chạy vòng quanh đại sảnh của bệnh viện để đuổi bắt nhau :v.

5. Chương 5 : *trả Thù*

Đăng là 1 đứa mắc bệnh si nên yêu T.Bằng mà không dám nói ! còn con Bằng thì cứ lạnh như tuyết và không ưa gì thằng Đăng cả ! --

||1 tháng sau||

-Anh 2 ! Ba mẹ về chưa vậy ạ ?

-Chưa em à ! Mẹ và ab bay sang Singapo nữa rồi !

-Ba mẹ lúc nào cũng công tá ! Đi đâu cũng có nhau ! Hôm nay em được xuất viện mà không thấy mặt mũi của họ đâu cả ! Hôm nay trọng đại như vậy mà ba mẹ đâu mất bỏ lại 2 anh em chúng mình ! --

-Thôi ! Ở đó mà than trời trách đất ! Thu dọn nhanh nhanh 2 chỗ đến trường ! -2 la tui kìa bà con ! ><>

-Dạ ! :(-Tui buồn rầu trả lời !

-Vậy là 2 chỗ tui đến trường xem lễ trao giải mà trong lòng tui cứ hồi hộp “Hi vọng mình được giải ! Giải gì cũng được nhưng chỉ cần có giải là được tuyển thẳng rồi !!!!”

Anh 2 chỗ tui đến trường = chiếc Raider !!

-2 ơi zô zới em đi ! -Tui ôm cánh tay 2 kéo kéo !

-2 phải đi cất xe đã chứ ! Em vào trước đi !

-Yes ! 2 nhớ zào đó đa! ^^ -Tui cười híp mắt bước vào cổng trường thì con Hương ,Tiên và TB đang đuổi thằng Đăng và thằng chó “Mặt mập”. TB chạy lại chỗ tui rồi thất thểu nói và kéo tui đi:

-Nhanh lên! Đuổi nó với tui! -Nó nói

-Liên quan gì đến tui chó ? Tự nhiên chuyện của bà mà ? -Tui thản nhiên vô đối !

-Thấy chết không cứu à?? -TB gắt gỏng

-Ê !Con què đi học ! Trường em có 1 con què ! Hằng này nó phải đi nạng ô lê ồ lê ồ lê !!

-Người muốn chết bỏ sông cho thôi à ???? -Tui gắt gỏng !! - Cái đồ đầu bò đít heo, cái đồ đầu trâu óc chó !!!!!!!!!!! Cái đồ chết sinh thả trôi !!!!! >>><>

- :v Chỉ vậy thôi hả ??? -Hần la lên cười đều !

-Hồ hồ ! Ta quên là người đầu bò đít heo óc chó thì lm sao hiểu tiếng người được ! :v

-Hứ !!!-Hần tức ói máu ! Tui bỏ T.B và chạy theo dí hần ! -Bà dí nó vs tui rồi tui bắt Đăng với bà ! -Tui đuổi không kịp nên mới nói nó như vậy !

-Được thôi ! -Tui và con Bằng tay cầm đá ném hần, tui cầm dép (giày) lia vào cái bản mặt khó ưa của hần ! Tiên, Hương, a2 đứng cười bẻ bụng với màn đánh nhau í lộn ném nhau ngoạn ngục ấy ! :v Cứ như vậy ,

chúng tui cứ ném cho hết cơn giận mới thoai ! TB và tui quay lại dí thẳng Đăng. Đến 8 h buổi lễ mới bắt đầu :

-Tha.....cho hã.....n....đi ! -Rui nói mà cứ thở hồng hộc !

-Uk.. h...ảgi....ận r ! -TB xoa tay !

Lúc này bộ dạng của 2 con cún 1 mặt mập và 1 mặt xệ trông cực kì mắc cười ! Đứa thì mồ hôi ước như tắm, đứa thì đầu tóc như đồng rơm,...

-Hôm nay là ngày bình chọn vào vòng chung kết của cuộc thi, ai được 4 năm đều có giải thì được tuyển thẳng vào công ty SUPER SINGER ! -Giọng của cô BTV -Ng đưa tin của showbiz !

-Vậy là Lan có cửa rồi ! -TB ghé tai tui và khẽ nói !

-Cũng chưa chắc ! Tui đang lo ! -Tui nhăn mặt lo lắng !

-Mấy năm trước bà cũng cao mà ! Yên tâm đại ! -Nó an ủi!

-Bộ mấy năm trước có liên quan đến năm nay à? Mấy năm trc cao chứ chưa chắc năm nay cao! Bà muốn lm thầy bói thì đi chỗ khác, chỗ này rất nghiêm túc! -Tui đang lo mà ai bảo nó nhiều chuyện chi để lãnh hậu quả bị tui chửi!

- _- ! Tui sorry! “Nhiều chuyện không tốt ” quả là câu đúng ! -TB than vãn, ngay lúc đó tui quay sang lườm TB 1 cái !

-Sau đây cô mời 6 bạn : Lan, TB, Hương, Tiên, Phong, Đăng ! Lên sân khấu !

“Con được giải nhì là con đã vui lắm rồi !!”

-Cô đọc giải 3 trước nhé ! :D Vì phong 252 thi trước nên kêu lên trước ! -Cô mở phong bì trong sự hồi hộp muốn tan chảy của chúng tôi !

-Giải 3 có 2 cậu cn trai : Phong và Đăng ! (tiết mục song ca đấy ạ). Giải nhì là 2 vị tiểu thư xinh đẹp : “Ai vậy ta ?” -Tui suy nghĩ “Lỡ rớt là chết mình vào tấm nhà thám hiểm vùng đất thần (kinh) mất !” -Tui run sợ và tui biết 4 đứa tui tui đều lo sợ !- Và 2 vị tiểu thư ấy chính là chính là làlà ai ạ ? -Cô hỏi khán giả ! - Đó chính là chính là Tiên và Hương ! -Muốn rớt tìm ra ngoài với bà cô này luôn ! -Và sau đây là giải đặc biệt ! Chắc các em cũng đoán đó là ai rồi đúng không ? Đó chính là Lan và TB ! Năm nay 2 đứa không nhất như năm 1 mà là đặc biệt ! Chúc mừng 2 con ! -Cô cười tươi roi rói ! -Sau đây xin mời cô Anh Thư (Cô dạy chúng tôi luyện âm ! Bữa sô lô đo độ chất đó ! :D) lên trao giải thưởng :

-Cô dạy các em đã 4 năm các em thành công thì cô mừng ! Các em hãy cố gắng hơn nữa nhé ! Chúc các em thành công trong công việc ca hát ! :D -Nói rồi cô lui về đứng với cô Mc !

- Cô mời các em về chỗ ! ^^ -Cô MC nói (đuổi tui kìa ><) *tg=“” :=“” đuổi=“” cái=“” đầu=“” cô=“” ý=“” !=“” người=“” ta=“” mời=“” đàng=“” hoàng=“” mà=“” trui*=“” tôi=“” và=“” mi=“” lô=“” về=“” chỗ=“” chưa=“” đặt=“” mông=“” ngồi=“” xuống=“” gế=“” thì=“” cô=“” lại=“” lên=“” tiếng=“” gọi=“” :=“”>

-Cô mời T.Băng, Lan lên 1 lần nữa để nhận giải đơn ca !

“Tôi chỉ nghĩ mình chỉ nhận được giải song ca là phước lắm rồi mà không ngờ lại có đơn ca luôn ! ^^” *tg : Mơ cao chẳng thấy đâu ! Mơ thấp lại linh nghiệm*

-Cô chúc mừng e em nhé ! Chào mừng các em đến với công ty SUPER SINGER ! - Cô MC nói với chúng tôi! -Sau đây xin mời Trưởng học viện - Chủ Tịch Hội Đồng Quản Trị của công ty SUPER SINGER lên trao giải cho 2 gương mặt thanh tú của chúng ta !-Cô MC đồng dạc. Cô Hoàng bước lên trao giải cho 2 đứa tui rồi nói !

-Chào mừng 2 em đến với công ty ta ! :D -Cô cười hiền -Cô tự hào về 2 em ! Đừng làm cho các cô phải kỳ vọng rồi thất vọng vác em nhé ! -cô nói rồi cười dịu dàng và bước về cô MC để chụp ảnh lưu niệm lại cái khoảnh khắc ý ! Trong khi chúng tôi chỉ kịp “ Dạ” 1 tiếng và cười tươi với cô !

Nói thật là tui phải cảm ơn tình cảm các cô và các bạn ! Tui đã rất hài lòng về bản thân dù không ai hoàn hảo không ngoại trừ ai cả ! Vì tui đã vượt qua chính mình ! :D Vậy thì còn gì bằng đúng không *Tg : Vui quá hóa rồ rồi ! Thông cảm nhé !*

-Thế nào ? Tui nói linh không ? -Con lô lém lỉnh

-Uk ! Vậy là được ra trường mà khỏi cần phải chạy đôn chạy đáo xin iệc rồi !

-Hôm sau thầy mà có phán là nghe có piết hơn ? -Con này lừa gió bẻ măng hả trời ?

-- Mà bị hâm hà ? -Nói rồi tui kéo nó leo lên xe của anh 2 và a đèo về quán thực phẩm Việt để phá cỗ chúc mừng thắng lợi !

||Sáng hôm sau||

-Lan ơi ! Phong nè ! Lan ơi ! -Hắn gọi

-Tên khốn ! Người có bị sao không mà quay lại chiu đầu vào rọ vậy !? -Tui quát lên !

-Xin lỗi mà ! Xin lỗi thật đấy ! :’(

-Tui mở cửa phòng và cầm theo con sâu (cái gối ôm bá đạo hạt gạo của tui) đánh liên tục vào người hắn@ Nhưng lạ thay hắn không chạy mà ôm chầm lấy tui, tui cố sức đẩy hắn ra nhưng càn cố, hắn càng ôm tui chặt hơn khiến tui khó thở !:

-Người làm ta khó thở rồi nhá ! -Tui bực dọc ><>

-oh ! Xin lỗi ! Tại Phong muốn chúc mừng Lan thôi! :D

- CÁI GÌ? TÊN BIẾN THÁI !!! BIẾN ĐI ĐỒ ĐẦU TRÂU ĐÍT NGỰA !!!!! -Tui hét lên ! * Lũng nhà chị ơi ! Bé mồm 1 tí đi !*

~Ring

~Ring

~~

-CÁI GÌ NỮA ĐÂY ? -Tui la cái điện thoại ! Rồi nhấc máy nghe ! -Aloo! Ai vậy ạ? -Số lạ hoắc!

-Lan phải không con? -Tiếng nói quen quen vang lên!

-Dạ ! Con đây ạ ! Cô là ai vậy ạ ?

-Cô là Phương đây !

-ỦA cô mới thay số ạ ?

-UK ! Mẹ con bảo cô đón con về ở với cô 1 thời gian !

-Nhưng....

-Không nhưng nhị gì cả tới rồi nói nha con ! **Tít Tít**

-Alo ! Cô Phương !! -Trong lòng tui đang dâng trào 1 cảm giác lo lắng khó lường , tôi ội vàng thu dọn quần áo và lên đường ! Tui bắt được 1 chiếc taxi avf đến nhà cô Phương để hỏi rõ mọi chuyện !

-Cô ơi ! Ba mẹ con cos chuyện gì hả cô ? -Tui hỏi mà không kịp thở !

-Không sao con ạ ! Họ đi công tác lâu lắm mới về ! họ nhờ ta canh chừng con ! *tg : mặt cô sao gian thế ạ ? -Cô Phương : Ta có âm mưu rất đen tối ! tg ngất ngây con gà Tây luôn !*

-Nhưng... nhưng mà..

-Không nhưng gì hết ! Con phải giữ sức để đi làm nữa !

-Dạ ! Vậy thì con xin làm phiền cô ! -Tui buồn buồn *tội nghiệp ! Có nhà mà không được zê ! Nó :muốn ăn bánh giày kẹp tất không ? tg : Dạ không xin lỗi chị !*

Tui xách vali lên phòng “ Phòng ngủ cho khách VIP” cái bảng đề 5 chữ ấy được dán trên căn phòng ! Tui mệt mmoir nên thấy phòng trống mà vào luôn ! *-tg : đã ăn nhờ ở đậu mà còn đòi sang ! –Nó xách dép đi tg chạy học máu !*

-Thưa mẹ con mới zìa ! -Ồ dưới phòng khách vọng lên 1 cái giọng trầm ấm quen quen nhưng vì tức tối nên tui k xuống !

-Uh ! Về rồi ! Về rồi thì tí nữa lên chào hỏi khách 1 tiếng ! *-tg : bà ấy cười đầy vẻ gian gian khó tả !*

-Dạ ! Thưa mẹ !

-Nghe mẹ dặn nè ! Không được nhí nhố, nhấp nhô mà nhộn nhịp trước mặt khách nghe chưa ? * Tg : BÀ này văn chương ghê ! Bà đặt màu mè hoa lá hẹ nữa !!!*

-Dạ !

Tui nhìn đồng hồ đã trưa rồi, tui chạy xuống bếp như thường ngày mình đã làm khi ở nhà !

-Con đi đâu đây ! –Giọng cô trầm ấm vang lên !

-Dạ con đi nấu ăn ạ ! –Tui tỉnh bơ !

-Thôi con ! Để cô nấu ! Con không thấy cô đang mặc tạp dề nấu ăn hay sao ? Con cứ lên lầu nghỉ ngơi đi ! Để cô và thằng bé làm cũng được !

-Nhưng mà..

-Mẹ ơi ! Có vấn đề gì với kh..... :) ^O^

-Là..... người ? ^O^

-Là Lan sao ? –Hắn ngạc nhiên nhìn tui

-2 đứa biết nhau à ? *Tg : HAIZZZZZZZZZZ ! Cô giả vờ như thất!*

-Dạ! Người ném đá vào con là cô ta ấy ạ ! –Hắn chỉ trích!

-Ai bảo người gọi ta là què !? –Tui cáu gắt !

-Cô mà không què á ? Bị gãy chân mà hông què thì là gì ? -Hắn đấu khẩu !Tui lại bóp trên đầu hắn 1 cái !

-Anh đui à ? Tui đang đứng = mấy chân ? –Tui hỏi rồi hất mặt !

-2 chân không lẽ 4 !? –Hắn đáp trả !

Bốp

-Á à ! vậy thì què chỗ nào ? Ta đứng 2 chân chớ có đứng 1 chân và 1 cái nạng đâu mà bảo ta bị què !? –Tui đắc ý !

-Cô..... –Hắn tức xì cả khói đầu kìa bà coan !

-Nào nào ! 2 đứa định bơ ta luôn à ? Da ta đẹp ! Mắt ta sáng không cần bơ đâu nhé ! *tg : Tự sướng trình độ 3 !* -Cái con lại kể cho ta nghe toàn bộ câu chuyện xem nào ! –Nói rồi cô tắt bếp và kéo tui cùng hắn lại ghế sofa ngồi !

-HAZZZZ ! 2 Đứa 1 gái 1 trai mà như chó với mèo thì sau này sẽ là 1 đôi cho coi !

tg ngẩn tò te toàn tập

-DẠ ? CON ĐÂU CÓ ƯA HẮN ĐÂU Ạ ?-Tôi thản nhiên

-Haizzzzzz ! Co thử dài và quay lại bếp!

-(-Hắn bồn rầu chán nản! Tui chán nản lên lầu, ngồi cái phịch trên giường lấy điện thoại onl! Tui leo lên Facebook viết 1 dòng status “Đang buồn ước chi có chuồn chuồn mà ăn :(“

Cốc Cốc

-Vào đi ạ! -__-

-Nè! MẾ ĂN CƠM ĐI!- GiỌNG choang choảng như ong vỡ tổ! Hấn la mà tui lại có 1 điều ước “ Ước gì mình có thể vứt cái tai ấy đi cho xong”

-Để đẩy đi con trai ! –Tui cố đè nén trong lòng cái bực bội ! Hấn đặt ở đó rồi bỏ đi !

-Ê ! Xì tốp ! Đợi mé ăn xong rồi đem xuống rửa luôn !

-Dồn mặt à ? Tự đi mà rửa ! –Có vẻ hấn bực

-Con mắt dạy :3

-Dạ mé ăn rồi con dọn !

Hấn ngồi bên cạnh tui rồi lặng lẽ nhìn tui ăn, hấn nhìn 1 cách chăm chú đến khó nuốt thức ăn

-Nhìn hoài sao ăn ?? –Tui gắt !

-“Sao ăn” mà đã chén sạch ! –Hấn đánh trống lảng !

-Đấy ó ? ĐẤY là do ta tôn trọng người nấu ăn thôi ! Họ nấu ngon thì phải ăn hết chứ sao ? Underdstand ??? - :P

-Vậy là Lan tôn trọng Phong rồi ^^ Phong nấu cho Lan ó ! ^^

-Cái gì ? troll nhau à? Phong nấu !? Tin nổi không ?

-Dạ nổi !

-Có bị tào tháo dí không ? *tg :Báí chị này nói sao cũng được ! -__-*

-Lan..... ! –Hấn tức tui bê mâm đồ ăn xuống phòng! Tui chợt nghĩ ra 1 cái kế hoạch vô cùng đen tối! *Tg lại chuyện gì đây hở trời! Chị này xinh đẹp mà hiểm lắm!* Tui bước xuống phòng làm theo kế hoạch đen tối! Tui vào bếp lấy cái ly vắt nước cam và bôi ốt lên miệng ly, sau đó bê lên vào phòng hấn và gõ cửa!

-Vào đi! –Hấn nói!

-Đây nước cam Lan làm cho Phong để cảm ơn bữa trưa! *Tg chợt chợt hấn: Anh ơ.... –Nó nhảy cẫng lại bịt miệng tg : người mà nói là tao thái lười khỏi nói đó! – Tg: Dạ Dạ! (ác vô đối)*

-Lan làm đó hả? –Hấn nghi nghi !

-Uk ! Lan làm đó *tg : Giọng ngọt thấy sợ*

-Uk ! –Nói rồi hấn tu cái ực ! Tui thấy lòng mình hơi chua xót nhưng cảm giác ấy chỉ thoáng qua và bị phup tắt *Tg : Anh này ngu quá ! Chẳng piết cảnh giác là gì cả !* Tui đem cái ly xuống rửa và quay lên thì thấy hấn đứng trước cửa phòng của hấn :

-Trời ơi ! Lan chơi gì ác quá vậy ?

-Hi ! Ai bảo ?:/ -Tui nói thầm !

Hấn lôi tui vào phòng hấn và đóng rầm cửa ! Hấn gầm mặt, đè tui xuống giường và hét :

-SAO LAN LẠI LÀM NHƯ VẬY ? TẠI SAO VẬY HẢ ? TẮM LÒNG CỦA PHONG NHƯ VẬY LAN KHÔNG HIỂU HẢ ? –Hấn đỏ mặt quát tháo tui trong sự ngỡ ngàng mà tui không lường trc được ! tui chẳng hiểu gì cả, hấn nằm xuống đè ngang bụng tui, mặt hấn áp sát nệm. Bỗng hấn ngẩng lên rồi nói ! :

-Lan về phòng đi ! –Tui chống 2 tay lên giường để lấy tư thế ngồi dậy thì thấy chỗ nệm ấy bị ướt đầm

-Cậu đã khóc ? –Tui hỏi !

-..... –Hấn im lặng !

-TÔI HỎI CẬU ĐÃ KHÓC ? –Tui hỏi lại lần nữa !

-UK ! Đúng tôi đã khóc ! –Hấn quát lên !

-Vì tôi ? -*tg : Chị này ngây thơ nhỉ ?*

-Đúng vì Lan ! –Trong lòng tui đột nhiên thoát lại thấy rất đau! Rất xót xa avf muốn chạy lại ôm chầm lấy hần cho thả đi n~ tội lỗi

-Xin lỗi cậu! –Tui chỉ biết nói như vậy mà lặng lẽ bước ra ngoài, tui cũng khóc nhưng khóc trong im lặng mà không ai hay biết !

6. Chương 6 *đi Diễn*

Sáng hôm sau, những tia nắng len lỏi qua cửa sổ, chiếu thẳng vào mặt tui khiến tui tỉnh giấc. Tui vươn vai, tập thể dục rồi chạy khắp phòng làm nóng cơ thể, tui chạy lại nơi treo lịch lm vc của mình, nó ghi lại buổi đi diễn tại các phòng trà !

-No ! 21h hử ? Trừ ui giờ đó thì sao mà con ngủ đc ! ><>

“Hic ! Hôm nay diễn ở phòng trà rồi không biết có gặp thần tượng của mình ko ta ?”

-Lan ơi ! Xuống ăn mơ này con ! –Tiếng cô Phương gj lên !

-Dạ ! Con xuống liền ! –Tui chạy ngang qua phòng hần thì hần đang ngủ ngon lành nên tui chạy xuống 1 mình !

-Cô đi làm ! Con ăn xong thì kêu thằng Phong dạy cho cô nhé ! Nó nướng đến 9h mới dậy mà bây giờ mới có 7h 30 thôi ! ^^

-Dạ ! Cô cứ yên tâm ! –Trong đầu tui lại nảy lên 1 suy nghĩ rất đen tối ! *Tg : haizzzzz ! Tội nghiệp thằng nhỏ* Sau khi cô Phương đi làm tui quay lại 2 ly mơ và uống hết nước của 2 ly mơ rồi đổ cái của 2 ly lại thành 1 ly và lấy giấy ghi 2 dòng chữ :

“ Khôn ăn cái, đại uống nước !

Lan đại :uống nước, Phong khôn : ăn cái ! :P”

Tui quay gót bước lên lầu thì nhớ đến 1 việc quan trọng là phá đi giấc ngủ vàng bạc của tên kia ! Tui chạy lên phòng hần và lay hần dậy !:

-Nè ! Dậy đi, dậy mau ! –Tui kêu hần mà hần cứ khò khò ! “Thế là bà cho mi biết tay !! :v” Tui dĩa miệng vào ta hần và hét :

-DẬY MAU CHÁY NHÀ RỒI KÌA ! CHÁY NHÀ RỒI ! CHÁY NHÀ RỒI ! –Hần giật mình nhảy đống lên !

-Cháy ! Cháy nhà ! Cứu chúng tôi với ! Cháy ! Bớ làng xóm cháy ! –Tui ôm bụng cười lẫn trên giường !

-Hahaha ! Cháy.....cháy.....cái ..đ..ầu..người ! hahaha ! :v

-Sao ? Sao Lan nói ! –Hần ngơ ngác!

-Tại ta kêu người hoài mà không chịu dậy chi?

-Nhưng chưa tới giờ thức giấc mà! –Hần bĩu môi!

-Không tập tành để tối đi diễn hử?? ĐỒ NGU?

-Ừ! Phong quên mất nên mới nướng “cháy nhà”

-K luyên thuyên nữa ! Tui đi ra ngoài chờ , 15’ sau ra phòng tập ! –Tui bước ra ngoài đợi ! NHỚ ĐÚNG GIỜ ! –Tui bước ra đợi hần thì sực nhớ tui đã chọc hần về vị mơ nên chạy xuống nhà và bật tivi ! 5’ sau hần bước xuống, hần chạy ngay đến tủ lạnh để lục lợi thức ăn !

-Hai ly mơ ở trong tủ lạnh đó ! –Tui nhắc nhở ! :v

-Oh vậy hả ? Không biết mẹ mua mơ loại gì đây ta ! –Hắn mở cửa tủ 1 cách từ từ và dò xét ! – TRỜI ƠI ! AI UỐNG HẾT NƯỚC CỦA TUI RỒI !!??? >< còn=“” cái=“” không=“” vậy=“” nè=“” !=“” –hắn=“” hết=“” lên=“” !=“”>

-Haizzzzzz ! Như thật !! Còn ai trồng khoai đất này ? Tui ăn á ! Có tờ giấy dán tủ kia !

“ Không ăn cái, đại uống nước !

Lan đại :uống nước, Phong khôn : ăn cái ! :P”

-Cái gì ? Bạn....bạn ? Tại sao tui có thể yêu cô chứ?? ><>

-CÁI GÌ? YÊU? YÊU AI? –Tui hét lên!

-....-Hắn bịt miệng và chạy ra ngoài !. Tui đuổi theo mà miệng thì cứ hét !

-Tên khốn ! Ra đi mà không mang đồ tập luyện thì lấy gì mà tập hát được ! Con trai mà để con gái mang đồ nặng nhọc này hả ? –Tui chạy theo hắn vào phòng tập :

-Con chào cô ! –Tui chào hỏi cô Hà và cô đáp lại bằng nụ cười thân thiện :

-Cô chào con ! Con ngồi đây và hát nhé ! Các con chọn bài nào ?-Cô cười tươi nhìn chúng tôi !

-Dạ cô hỏi ông tướng kia đó ạ ! –Tui nói với cô !

-Dạ là mưa đầu mùa ạ ! –Tui lờm hẩn vì bài này nói về 2 người gặp nhau và yêu nhau vào mùa mưa ! Nhờ cơn mưa đầu mùa mà 2 người họ yêu nhau tha thiết ! Nhưng tui vẫn phải hát ! Hát đc 1 đoạn thì cô thôi đánh đàn và nhìn hẩn gất gổng :

-Phong ! Con hát thêm phần tình cảm vào dùm cô đc chứ ?

-Dạ ! Nhưng.... con đang có chuyện buồn ! –Lý do củ chuối !

-Đã hát thì k đc đem chuyện buồn vui vào đây ! Hát là phải theo cảm xúc của tác giả , của bài hát ! Con hát như vậy mà lên diễn là bẽ dĩa đó ! –Cô bực bội !

-Dạ ! Con biết rồi ạ ! –Tui đáp vui vẻ còn hẩn thì ỉu xiu !

Có lẽ tui đam mê nghề ca hát hơn hẩn nên tui mới có thể nhập vai hơn hẩn. Cũng có thể là tui đc họ và trải nghiệm nhiều hơn hẩn :vChúng tôi tập đến 4h chiều thì cô Hà lên tiếng !

-Thôi ! Các con tập đến đây là ok rồi ! Phong ở lại cô hỏi cái này ! Lan ! Con về chuẩn bị trước đi ! Con phải cố gắng diễn tốt đi nhé ! –Cô tươi cười !

-Dạ con biết ạ ! –Tui lững thững bước về nhà và háo hức đến tối nay ! Về đến nhà là tui chạy lên phòng chuẩn bị đồ đạc để đi diễn. Tui chờ hẩn đến tầm 6h tối mà chẳng thấy cái mặt chó của hẩn đâu hết ! Tui phải tốn tiền điện thoại để hú hẩn 1 phen !

-A lô ! Phong đây !

-Phong làm gì mà lâu quá vậy ? –Tui gắt lên trong điện thoại !

-Phong đang về, yên tâm đi ! Phog đúng giờ mà ! - **Tít Tít**

-Hắn tắt máy gòi !!!!!!! ><>

5’ sau, tui thấy cái dáng cao cao đang bước đến gần, tui vội chạy lại !

-Đi đâu mà giờ này mới về ?? –Tui chống nạnh hét um lên !

-Đi làm đẹp chó đi đâu? Lan thấy Phong đẹp trai không ? ^^ -Tự sướng cấp độ 1000

-Xấu như mặt của con cún mặt mập á !!! ><>

- :(Lan này ! Thôi không đùa nữa ! Đi đến phòng trà đi ! Con T.B với Đăng đến rồi á !

-UK ! -Hắn vào nhà lấy chiếc AB và đeo tui đi đến phòng trà ! Mới đến nơi là Fan của tui vây kín lại :’(*Fan này là đọc báo và nhớ nó đi vừa học vừa đi diễn ở Phòng trà này đó !^^* Hôm nay có con TB thì chắc chắn tui vs nó sẽ song ca 1 bài mới đc ! Nhưng vs cái vòng vây này thì sao mà vào trong đc hả trời !

-Phong ơi ! Có cách nào thoát khỏi vòng vây này không ? Tui mình còn phải vào gặp 2 đứa kia nữa ! –Tui nói vs Phong lúc đó tình hình ngợp thở lắm !

-Phong sẽ xử cho ! –Nói xong hắn la to lên –Các bạn ! Lan đã ký tên cho các bạn ! Hôm nay là buổi quan trọng của Lan ! Các bạn là Fans của Lan thì mong mọi người hãy nghĩ cho Lan ! Để Lan có thể vào trong ! Diễn xong Lan sẽ gặp các bạn ! Lan sẽ tranh thủ tg để có 1 buổi gặp gỡ các FC ! –Phong vừa dứt lời là các Fans tản ra cho 2 đứa bước vào phòng trà ! Thấp thoáng nơi xa tui có thấy anh Thiên Lộc !*Idol* nhưng tui không quan tâm về điều đó ! Tui đi thẳng đến chỗ TB và Đăng

-Ê ! hello !!! –Tui tươi cười vs con TB

-Ê ! 2 người là couple à ? –TB tò mò !

-Không phải ! Ê ! Chơi trò gì vui vui đi ! –Đăng bò chao

-Hát nhạc chế đi ! –Tui đề nghị !

-OK Chơi đi ! –Phong hưởng ứng !

-Đc thôi! –TB nói! –Bà trc đi Lan!

-Ok! Bắt đầu với bài “Hát rồi biết!”

Ba là con cá kình

Mẹ là con cá trê

Con là con cá vàng

Ba con cá hung hăng

La là lá la la

Đốt cháy 1 ngôi làng

Ngôi làng, ngôi làng!

Ôi cháy thôi những gì đây ?

Cho ta bao nhiêu mừng vui đó

Ngôi làng, ngôi làng

Thôi cháy nhé cho ta nha

Cháy hết trái tim trong làng

Lung linh lung linh cùng mẹ cùng cha

Lung linh lung linh ngôi làng cháy rồi

Lung linh cùng mừng cùng vui

Lung linh lung linh 2 tiếng oh ye‘! :v :v -*Tg: Ngơ như con bò đội nón luôn!* -Thấy Lan hát ra sao? :v

-@@! Bó tay! –TB và Đăng đồng thanh!

-Để Phong!

Bé cu te bé đi học nhé

Ai mà láo nháo là bé chém đứt đuôi

Chém đứt đuôi là phải vào nhà đá

Vào nhà đá gđ đau tới trời !

LÀ lá la là là lá la lá ! :v –Phong cũng không chịu thua !

-Lan sẽ đấu vs Phong !

Gà mà không gáy là con gà chiêm.

Gà mà hay gáy là con gà điên.

Đi lang thang trong sân , bắt con gà , bỏ vô nồi.

Mua 2 lon Tiger , nhắm chân gà , nhắm thân gà.

Gà mà không gáy là con gà gay.

Gà mà không gáy là con gà quay.

Đi lang thang trong sân, bắt con gà, ướp tiêu hành,

Ăn xong lăn quay ra, chết tui rồi, cúm gia cầm. : :v thế nào? –Tui đắc ý!

-Tới giờ ời! Đi diễn đi! –Hắn đánh trống lảng

-Thôi! Chịu thua thì cứ nói! –TB và Đăng đồng thanh tập 2

-UK Thì thua!

Ngay lúc đó tui bước lên sân khấu, tui vừa bước lên thì tiếng hét đã làm tui nhút đầu! Lúc đó TB nhìn tui hô to!

-Cố lên đi Lan! –Tiếng nói của nó làm tui lấy lại tinh thần mà hát! Tui với Phong song ca bài Mưa đầu mùa! Trình bày xong là Con TB lên song ca với tui 2 tiết mục! Xong phần hát của tui vs TB thì đến Đăng và TB. Tui bước xuống sân khấu và nói với Phong:

-2 đứa đó là Bò á! Nhìn ánh mắt giao nhau là biết liền hà! –Tui bà 8

-Uh! Mới xuất phát 4 ngày nay thôi! :D

-Chút nữa chờ Bằng với tui nha!

-OK! Tui cũng có chuyện muốn ns với thằng Đăng mà! ^^

Hết buổi diễn tui đi ra trc! Tui tới chào hỏi các anh chị nghệ sĩ! Trong đó có cả anh Tiên Lập!

-Chào anh! Rất hân hạnh được gặp anh! –Tui lịch sự!

-A! Cô em nghệ sĩ ở công ty Super Singer!

-Dạ! Cũng chưa chính thức nhận vc ạ! Mong anh chỉ giáo nha!

-OK! Anh là Thiên Lộc! Em tên là Thanh Lan phải không? –Anh ấy cũng vui vẻ đáp lại!

-Dạ! Anh cũng biết tên em ạ?

-! Em là ca sĩ nổi tiếng hiện nay mà!!

-Dạ ah quá khen! ^^ - Tôi và IDOL đang cười nói vui vẻ thì Phong chạy lại lôi tôi đi:

-Cậu làm gì thế hả? –Tôi giận dữ

-.....! –Phong phớt lờ lời tôi!

- ???Cậu.....-Tiếng tôi đứt quãng vì tôi bị kiss bởi tên khốn đó. “ Nụ hôn đầu tiên của mình”. Tôi định dùng sức đẩy hắn ra và tát cho hắn tỉnh “ Ôi không! Vốn dĩ suy nghĩ chỉ vẫn mãi là suy nghĩ... Thật sự thì lúc này có thể diễn tả rằng “ Trong nói ngày không nghe” nhưng mà lòng tôi bắt đầu mềm đi, môi tôi bắt đầu từng bước bắt nhịp theo nụ hôn ấy “ Nụ hôn ma quỷ”, không hề có 1 chút ngăn cản!

Mọi thứ xung quanh biến thành rừng hoa thật đẹp, thành 1 khu vườn thơ mộng, gió nhẹ mang theo thoang thoang mùi hương của những loài hoa! Giữa nơi ấy có chàng hoàng tử và nàng công chúa, nhờ nụ hôn của chàng đã đánh thức được nỗi niềm của cô công chúa sau tháng năm vui dập, chôn giấu! Bong bóng (xà phòng) từ đâu bay đến nơi couples prince, princess nó đã làm cho khung cảnh thêm lãng mạn hơn!

-THÔI !!!! Đủ rồi, xong lâu rồi đó nha..... !!

7. Chương 7 : Cậu Là Tôi Sợ*

Tiếng hét ê đầu đó đã khiến cho mấy cái bong bóng, khung cảnh thơ mộng đã vỡ toan hoan ! “Ôi ! Tội mí em quá tội luôn con nhỏ này luôn !! >.<” không=“” biết=“” gã=“” nào=“” đã=“” phá=“” đi=“” khoảng=“” khác=“” đẹp=“” mê=“” ly=“” như=“” vậy=“”>

-MỞ MẮT RA NÀO@!!!! -Ngay lúc này đây tôi đã tỉnh lại ! Mọi thứ trở lại như cũ !

Còn hấn thì hả hê ra cười ! 1 giọng cười kinh rợn !

-Há há há..... !!!!!!! -Tui bỏ chạy để che đi khuôn mặt gương gạo của mình ! Tui chạy 1 mạch về nhà và nhảy thẳng lên phòng, nằm ình lên giường – đắp chăn mà vẫn còn nghe thấy tiếng cười man rợ đó của Phong

-Thật là ma mị !!!!!-Tui khê rùng mình

Cốc Cốc -Tiếng gõ cửa làm tui giật mình

-Ai vậy ? Đừng làm phiền !! -Tôi gắt !

-Lan à ? Phong đây ! Phong có chuyện muốn nói với Lan !

-Lan không muốn nói chuyện với Phong ! Phong đi đi ! -Tiếng nói đó của Phong lm tui nhớ lại tiếng cười của hấn !

-Cậu không mở cửa à Phong xông vào đó ! Mở không ? -Hấn hùng hổ !!

“Chết ! Mình chưa khóa cửa !!”

Cạch -Phong mở cửa làm tôi giật mình và vội vàng chạy lại không cho hấn xông vào !

-Không được vào ! Không đc ! Tôi không cho cậu vào ! -Tôi cố sức can ngăn!

-Cậu không cho tôi vào thì tôi cx vào ! -Hấn gắt lên và xông vào !

-Cậu mà vào là tui gọi cảnh sát bắt cậu vì tội xông và phòng người khác ! -Tui nói liều vậy thôi chứ lý do trong lúc này hẹp lắm !

-Ai nói đây là phòng của Lan ? Phòng đang ở là phòng của tôi mà !! -Hấn khẳng định ! Tôi thần thờ ! Thừa cơ hội lúc đó mà xông vào ! 2 ánh mắt chạm nhau có thể sẹt ra lửa ! Và tôi chỉ biết trợn tròn mắt nhìn hấn !

-Tôi hỏi Lan ! Lan yêu anh ta ? -Ánh mắt nghi hoặc hiện ra trc mắt tôi !

-Không phải thì sao mà phải thì sao ? -Tôi bắt cần ! Hấn trợn mắt, 2 tay bóp chặt bã vai tôi khiến nơi đó đau buốt giống như nó sắp gãy vụn !

-A... -Tôi khê rên lên !

-Tôi hỏi cậu 1 lần nữa ! Cậu có yêu anh ta không ?? -Tia máu hấn lên đôi mắt của hấn khiến hấn toát lên vẻ lạnh lùng khó tả !

-Không ! Tôi, anh ấy, TB, Đăng và cả cậu đều là đồng nghiệp ! -Tôi thẳng thắn

-Vậy cậu có yêu tôi không ?? -Hấn đẩy mạnh tôi vào tường lưng tôi dựa vào mảng tường lạnh giá ! Cảm giác bất an hiện lên xương sống lạnh ngắt cứng đờ. Tim tôi đập loạn vài nhịp cơ bản !

-Cái này.... cái này.....

-Nói đi ! –Hắn hét lên làm tôi giật mình ! Mồ hôi lạnh chảy ra ướt sống lưng !

-Lan CẬU CÓ YÊU TÔI KHÔNG !? –Hắn hét làm tôi giật mình ! –Lan ! Cậu có yêu tôi không ????? -Tôi bị ép sát tường mà hắn cứ lại gần ! Sau đó đặt môi hôn tôi 1 cách mãnh liệt như muốn ngón nghiền cho môi tôi bị rách ra vậy ! Thật lâu sau hắn mới rút ra, tôi đẩy hắn ra chỗ khác và tôi tiến ra xa ! Hắn vật tôi đè xuống giường ! Theo phản xạ có điều kiện mà tôi vợ lấy chiếc gối để ôm vào người !Trong đầu tôi chỉ sợ hắn sẽ cướp đi thân thể này ! Cướp đi sự ngây ngô của tôi ! Hắn cứ từ từ tiến lại gần tôi ! Mồ hôi tuôn ra xối xả !

-Phong ! cậu... cậu lm tôi sợ !!! Giọng tui run run !

-Lan ! trả lời tôi đi ! –Hắn với vẻ mặt đanh thép ! Tôi cố hít lấy 1 hơi và rần rở hỏi :

-Vậy ! Cậu có yêu tôi không ? –Tôi nhìn hắn !

-Có ! TÔI YÊU CẬU TỪ LÂU RỒI ! YÊU CẬU NÊN KHÓC VÌ CẬU ! YÊU CẬU NÊN HI SINH VÌ VÌ CẬU ! CẬU CÓ HIỂU ĐIỀU ĐÓ KHÔNG ? –Hắn hét lên ! Tôi ngơ ng ! Thật ra tôi không biết tình cảm của mình là gì nữa ! Có lúc cảm thấy rất nhớ cậu ấy, có lúc khi chạm mặt lại tự dưng đỏ mặt, tự dưng ngơ ngẩn vì 1 ng con trai ! Nếu đây là sự thật thì là lần đầu tiên tôi rung động trc ng cn trai ! Lời tỏ tình mà tôi đc trao là rất nhiều nhưng toàn từ chối thẳng thừng ! Mà đây là lần đầu tiên đc tỏ tình mà tôi lại do dự như vậy !

-Tôi... tôi không biết tình cảm tôi trao cho cậu là tình bạn, tình yêu hay ghét bỏ ! Cậu cho tôi thời gian suy nghĩ ! 1 tuần đc chứ !?

-Không đc ! Hôm nay là 12 !!!! Ngày 15 nói cho tôi biết kết quả ! Hôm đó là sinh nhật tôi ! -Nói r cậu ấy bỏ đi ! Tôi thở phào nhẹ nhõm ! “ Cậu ấy sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm với mình ư ?”

**Sáng hôm sau **

Tôi thất thần đi xuống phòng khách !

-Mất con sao vậy ? –Cô Phương ân cần hỏi tôi !

-Dạ ! Hôm qua con ngủ không đc thôi ạ ! –Tôi bước vào bàn ăn đã dọn sẵn và cứ đinh ninh là hắn chưa dậy! “ Tưởng làm ng ta sợ là ngon sao ? Đồ đáng ghét !Nhưng nhớ lại thì mình cx sợ thật !”

-Có chuyện gì mà hớn hở vậy con ? –Cô Phương hỏi hắn !

-Dạ không có gì ạ !- Hắn quay sang nháy mắt với tôi ! Tôi thoáng giật mình vì hành động của hắn !

Ăn cơm xong tôi ra ngoài tìm con TB để tâm sự ! Tôi nhảy chân sáo đến nhà nó !

*Dinh Dong ***

-Đến đây ! Giọng con nhỏ hơi bực dọc !

-Dạ ! Con nề chế !

-Ừa ? Sao bà lại đến đây vào giờ này ? –Nó thắc mắc !

-Tôi có chuyện muốn tâm sự !! –Tôi bước vào nhà ! Hình ảnh đập vào mắt tôi là thằng Đăng với vẻ mặt vô cùng tức giận !

“Thì ra là đang có tình nhân đến nhà ! Hèn gì mà giận dữ khi có con kỳ đà cản mũi đến làm phiền !”

-Thôi tui zia đây ! Không làm kỳ đà nữa đâu !!!! –Tôi chạy nhanh về ! Đi đc 1 đoạn thì tôi tạt qua quán nước ven đường ! Có 1 cô nhóc đến và nói :

-Chị gái xinh đẹp ! Chị uống gì ạ ? –Pé nhóc này nói vậy khiến tôi cũng cảm thấy mát lòng ! Không biết từ đâu có bà chị chạy lại và nói :

-Nhóc con ! Em nịnh vừa vừa thôi ! Bạn ái bạn uống gì ? – Lời cô gái như tạt gáo nước lạnh vào mặt tôi ! Tôi ngược mặt lên định trả lời thì mới biết đó là con Hương !

-Ủa ? Sao bà ở đây ?

-^^ Ủa ! Bà hả ? Tui và chị bán hàng là ng quen hôm nay rảnh nên mới tới đây chơi ! -2 đứa nói chuyện đến gần trưa thì tui mới ra về !

*Ngày xưa khi còn thơ bé !**

-Dạ cn nghe đây cô !

-Hôm nay cô không về ! Cô ở lại công ty để làm xong công việc ! 2 đứa ngủ sớm nha ! -Trông cô Phương rất lo lắng ! Chắc là chuyện công việc !

-Công ty có việc gì sao ạ ?

-Không có ! Chỉ là cô phải làm xong kế hoạch thôi ! -Cô cười ngượng.

-Dạ vậy cô làm việc tiếp đi ạ ! -Tôi tắt máy và điện cho nhân viên ở đó để rõ tình hình ! Thì mới biết cô nhân viên bên phòng thiết kế của công ty làm mất bản thảo nên mới lặn lội đến thời gian của cô ! Cô phải giải quyết và làm lại bản thảo mới ! Lúc đó tui mới yên tâm cắt điện thoại !

2 ngày sau

-Lát nữa diễn chúng ta cùng đi ! -Hắn trông rất lạnh lùng !

-Nhưng...

-Không nhưng nhị j hết ! -Hắn cắt ngang lời tui ! Từ sau hôm đó tui và hắn không còn chàm chọc nhau nữa ! Tôi chạy lên lầu trang điểm và mặc 1 chiếc váy màu hồng nhạt ! Làm xong tất cả đồng hồ chỉ điểm 5 h 50 mà 6 h đúng mới diễn ! Tôi tận dụng thời gian còn lại để suy nghĩ về tình cảm của mình ! N~ lúc chàm chọc nhau, đánh nhau, hắn khóc vì tui ! Có cãi nhau nhưng chưa từng giận hờn, mấy nay hắn lạnh lùng vô tâm làm tui thấy trống vắng và hụt hẫng ! Người ta nói là tình cảm khó nói, khó đoán và khó lường trc ta sẽ yêu ai và sẽ là vợ của ai ! Tôi nhớ lúc hắn vì tui mà khóc, vì tui mà giận và cũng vì giận mà hôn tui ! Trong lòng tui đã có 1 ng và đã khẳng định tình cảm đó là loại tình bạn hay tình yêu ! Trái tim này của tui nó thuộc về ai thì tui đã biết rồi !

~Ring ring

~

-Lan xuống liền ! -Tôi nói rồi hít 1 hơi sâu và bước xuống ! Tôi vừa bước xuống thì Phong lên tiếng :

-Hôm nay là ngày 15 !!! -Tôi chỉ gạt đầu và bước vào khoang xe ! Phong bước vào ghế lái và khởi động xe ! Xe vọt chạy ! Tôi chốc chốc lại nhìn sang hắn nhưng thấy hắn đánh mặt nên tui chưa có can đảm để nói 2 từ “ Me too ! I love you ! This is your heart !” nhưng cái mặt lạnh băng đó khiến môi tui đóng băng không thể nào của động đc !!

***tg : Có ngờ đâu khi 2 ng diễn xong thì bị thương ập đến cho Lan ! Lan nhìn thấy 1 ng con gái đang được Phong vỗ về an ủi ! Cô gái ấy khóc lóc rất tội nghiệp ! Phong đã ôm cô ấy vào lòng và nói : -Chuyện em có thai lỗi lớn nhất là của anh ! -Lan phản ứng ra sao ? Thì các bạn đón đọc chương VIII nhé ! :* Cảm ơn các bạn đã ủng hộ truyện của Quỳnh !*

8. Chương 8 *bi Thương*

kit

-Đến rồi ! -Nói rồi hắn thản nhiên bước xuống xe. Tôi bước ra và đi thẳng vào phòng thay đồ và điểm thêm phấn hồng ! 10' sau, tui bước ra sân khấu trong sự hò hét của các em út trong học viện, các em đều đến đây để xem tui diễn ! Tôi biểu diễn đc 2 bài và vào thay đồ ! Chắc là hắn đã diễn xong và đang ở trong

phòng thay đồ ! Tôi chạy vào phòng thay đồ nữ ! TRc lúc chạy qua phòng nữ thì có đi ngang qua phòng nam. Tôi nghe dc tiếng của Phong, tôi tò mò và vênh tai nghe.

-Anh ơi ! Giờ làm sao đây? Hu.....hu...! -Cô gái vừa nói vừa khóc, còn Phong tỏ vẻ lo lắng và ôm lấy con bé mà an ủi, hành động đó của Phong làm tim tôi tan chảy! *tg: Các bạn có nghe thấy tiếng gì k? Tiếng đó là tiếng ruột đứt của Lan đó :v ** Ruột gan như ai đốt cháy! Nước mắt không ai kêu mà tự động chảy ra! Phong dỗ dành con bé và nói: -Chuyện em có thai lỗi lớn nhất là của anh! -Nghe đến đây mắt tôi bỗng nhòa đi trở nên vô hồn! Ngay lúc này tôi sợ nhất 1 điều đó chính là con người của chính bản thân mình mất kiểm soát! chân tôi bủn rủn! Tôi chạy thật nhanh về phòng thay đồ, tôi thay đồ trong nước mắt. Tôi bực bội bỏ về! Trên người không có gì ngoài bộ váy màu hồng đang mặc! Điện thoại, ví tiền đều do quản lý giữ lại! Tôi ra về 1 cách thẫn lảng và không ai biết! Đi đến đâu là nước mắt tôi chảy đến đó! Bây giờ trời bắt đầu chuyển mưa nước mắt tôi hòa quện với nước mưa, thân thể tôi bắt đầu ướt như con chuột lội nước cống về nhà mình.! Tôi bước từng bước nặng nề lê thân vào 1 mái hiên để trú mưa! Than xác như 1 hồn ma đi trên đường!

-TẠI SAO? TẠI SAO NGAY ÔNG TRỜI CŨNG MUỐN TRÊU ĐÙA VỚI CON?? TẠI SAO CHỨ! TRÊN THẾ GIAN NÀY LẠI CÓ 1 THẺ ĐÀN ÔNG BỈ ỔI NHƯ VẬY ? 1 THẺ TRỞ TRÊN ! TẠI SAO NÓI YÊU TÔI MÀ LẠI LÀM CHO NGƯỜI CON GÁI KHÁC CÓ THAI ? TẠI SAO LẠI LỪA DỐI TÔI NHƯ VẬY ? TẠI SAO..... !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! -Tôi gào thét trong tiếng khóc !! Cứ trách trời than phận ! “Mình khóc thì có ích gì ! Trách than cũng được gì !? Có trách thì trách chính bản thân mình ! Ai bảo của tha trái tim mình đi long nhong để rồi phải lòng người ta ? Ai bảo mình lại hài hòa mà bỏ mất con người vốn dĩ lạnh lùng và vô tâm với con trai chi ? Ai bảo mình lại nói nhiều với hân chi ? Nếu đã đến nước này thì mình sẽ trở lại với con người thật đi ! Đừng vì hân mà ruồng bỏ cái vẻ lãnh đạm !” -Từ khi tôi gặp hân là tôi đã bỏ mất chính mình tôi không còn ít nói, lạnh tanh nữa ! Cũng vì vô tình mà tôi lại quên đi chính bản thân ! Tôi nhìn bầu trời đang mưa mà ví mình như 1 đứa bé bị xã hội cho là thừa thải ! Tôi khóc mà miệng vẫn cứ nhấp nháy bài hát đầu chấm hỏi ! “Chắc giờ này hân đang vui vẻ bên người phụ nữ kia ! Cũng phải !/ mẹ ta đã mang theo giọt máu của hân mà ! Chỉ có mình là bị bỏ rơi ! Bị hất hủi và lãng quên ! Tại sao chứ ? Tại sao lại bắt công với tôi chứ ?” Tôi khóc trong tuyệt vọng, ánh mắt vô hồn không có nụ cười không có nỗi buồn còn nước mắt vô thức trào ra ! Tôi lúc nào cũng mạnh mẽ nhưng ngay lúc này là yếu đuối nhất. Tôi sợ bị người yêu đá văng vào 1 xô hoặc yêu người người không đáp, tội sợ ma ! Nhắc đến ma tôi lại vô cùng sợ !! Mắt tôi mở to, nhìn mấy cái cây to bên đường theo gió thổi mà nghiêng ngã ! Nhìn bóng đèn hắt hiu mà làm tôi run bần bật !! Tôi cứ nhìn xung quanh tìm kiếm điện thoại công cộng nhưng nhìn đi nhìn lại mà không có cái nào cả !Tôi thầm trách số phận hân hiu này 2 tay tôi vòng qua đầu gối và gục mặt xuống mà than thở ! Bỗng có 1 hơi lạnh ập đến vào người tôi ban đầu tôi tưởng là ma, người tôi run lên từng cơn, nhưng cái hơi lạnh nó nắm lấy cổ tay tôi và ôm vào lòng, “Mùi nước hoa quen quá ! Nhưng không phải là Phong !/ mình bị sao vậy ? Hân mà có mình á ?? Không có đâu !”

-Em cứ khóc đi ! Khóc để vơi đi nỗi buồn, nỗi uất ức ! Em cứ khóc để lòng nhẹ nhõm hơn ! Hãy khóc đi ! -Giọng nói của Thiên Lộc đã cắt đứt dòng suy nghĩ của tôi ! Nước mắt tôi trực trào ra ! Khóc ướt áo trắng bé ! :v

-TẠI SAO ? TẠI SAO HÂN LẠI CÓ THỂ LỪA DỐI TÔI NHƯ VẬY ? TẠI SAO CHỨ ? TẠI SAO ?????????? TÔI ĐÃ MUỐN NÓI LỜI ĐỒNG Ý MÀ TẠI SAO HÂN LẠI LÀ CHA CỦA ĐỨA BÉ ĐANG HÌNH THÀNH CƠ THỂ TRONG BỤNG CỦA NGƯỜI CON GÁI KHÁC? TẠI SAO???? TẠI SAO CHỨ???? TẠI SAO LẠI BẮT CÔNG VỚI TÔI NHƯ VẬY CHỨ? TẠI SAO?

-Để anh đưa em về! -Anh ta cũng “ đập zai” nhưng không bằng Phong! Không làm tôi vui = Phong! K hiểu tôi = Phong và cũng không làm tôi khóc và đau lòng = Phong!!! Tôi vừa bước vào nhà thì Phong chạy lại nắm chặt cổ tay tôi, ánh mắt vô hồn quét qua gương mặt đầy lo lắng:

-Lan đi đâu vậy? Làm Phong lo lắng lắm không?

-Cậu mà lo lắng cho tôi ư? Buông tay tôi ra đi! -Tôi lạnh lùng và hất mạnh tay Phong và đi nhưng chưa được 2 bước thì Phong lại siết chặt cổ tay tôi, thân xác tàn tạ, thất thần phớt lờ những câu hỏi của Phong!

-TÔI HỎI LAN ĐÃ ĐI ĐÂU? CÔ TƯỜNG TÔI YÊU CÔ THÌ CÔ LÀM CÀNG À? ĐÚNG KHÔNG? -Hân thấy tôi không chú tâm đến lời mà hân hỏi nên tức tối hét to!

-.....-Tôi không có hơi sức đâu mà tranh chấp!

-LAN! TẠI SAO PHONG HỎI MÀ LAN KHÔNG NÓI? TẠI SAO LAN ĐI VỚI ANH TA? TẠI SAO BÂY GIỜ MỚI VỀ ? TRẢ LỜI ĐI ! –Hắn phát điên nổi cáu ! Tôi hất tay hắn ra và cứ như vậy lên phòng không thèm nhìn lại !

RẦM -Tôi đóng mạnh cánh cửa để trút giận ! Tôi nằm trên giường mà khóc !

**LẠCH CẠCH* -Chưa nằm đc bao lâu thì nghe thấy tiếng mở cửa ! Tôi cũng không để ý ! Hắn đứng trc cửa tôi và cất giọng :

-Có chuyện gì Lan nói cho Phong biết đi !! –Hắn dịu dàng !

-Tôi muốn yên tĩnh !Cậu ra ngoài đi tôi cần thời gian để nói chuyện rõ ràng ! Đi đi ! –Tôi đánh giọng !

Ring Ring

-Con nghe đây cô Phương !

-Con nói với thằng Phong cô đi công tác nên 3 tuần sau sẽ không về nha ! –Cô Phương dịu dàng nói !

-Dạ con biết rồi ạ ! –Tôi mệt mỏi tắt máy ! –Mẹ anh đi công tác 3 tuần mới về !

-Uh ! Lan nghỉ ngơi sớm đi ! –Hắn đi ra đóng cửa! Tôi mệt mỏi thiếp đi tới sáng! Mấy ngày nay tôi đều đi diễn đều đều, cả 2 đều lạnh lùng không nói câu nào! Tối ngày 20, cách 5 ngày sau kể từ hôm đó.

-Hôm nay để tôi nấu cơm! Cậu lên phòng đi! –Tôi bước lại phòng bếp lạnh lùng đề nghị!

-ừm! Lan nấu đi! –Hắn lên lầu còn tôi ở dưới nấu ăn! Tôi xào nấu toàn là món chay ! Nào là canh nấm-bí đao, bắp xù xào, rau trộn salad-cà chua ! Chỉ đơn giản vậy thôi ! –Phong ! Xuống ăn cơm tối ! –Tôi cời tạp dề và nói vọng lên. Hắn từ từ đi xuống !

-Uả sao toàn là món chay không vậy ? –Hắn đòi hỏi

- Người ta bảo ăn để mà sống chứ đâu có ai nói sống để ăn cả ! Cấm đòi hỏi ! Ăn nhanh lên tôi có chuyện muốn làm rõ !

-UH ! –Hắn bực mà gất lên ! Ăn xong tôi dọn rửa và ngồi trên ghế sofa và điềm đạm nói :

-Tôi muốn hỏi anh 1 chuyện anh thật sự yêu tôi ?

-Phong đã nói với Lan Phong chỉ có mình Lan thôi!

-Thật sao? –Giọng khinh khỉnh của tôi vang lên! –Yêu tôi mà làm cho con nhỏ có thai? Yêu tôi mà để tôi 1 mình trong gió lạnh, mưa ngâu! Yêu mà để người con trai khác dẫn tôi về nhà? Anh giải thích chuyện này đi! –Tôi lạnh lùng nói.

-Em nói gì? Ai làm ai có thai? –Hắn ngạc nhiên lắm!

-Anh đang vờ ngây ngô hay ngây ngô thật đấy? Con bé nào mà anh ôm vào lòng an ủi và nói : “Chuyện em có thai lỗi lớn nhất là anh” Câu đó có nghĩa là gì? –Tôi phẫn nộ!

-Lúc đó sao em không ở thêm 1 giây nữa? Tại sao em không tin anh như vậy? Tại sao em nghĩ anh là người xấu? Tại sao vậy em? Anh đâu làm gì để em hiểu lầm như vậy đâu? –Hắn cất tiếng hét! Và tôi cũng biết đó là nỗi niềm của hắn! –Nói thật ra cô bé đó là em kết nghĩa của Phong! Nó và thằng Hoàng được Phong mai mối nên thành cặp, sau đó con bé bị thằng Hoàng nhạt – anh của thằng Hoàng nên giờ mang thai mà nói với Hoàng thì sợ nó quở trách nên nó lo và nói với Phong! Nên Phong mới giúp bé! Lan ở đó khoảng 2,3 giây là hiểu sự tình! –Hắn nói rất nhẹ nhàng mà thất vọng! –Còn sao Lan về với anh ta? –Hắn lo lắng!

-Thì ra là vậy! Xin lỗi! Tôi bỏ quên ví, khi thấy 2 người như vậy, tôi hiểu lầm và bỏ đi tình cờ gặp và anh ta đưa tôi về ! Chỉ vậy thôi ! –Tôi kể lại tất cả sự việc ! Nói thật tôi phải tìm hiểu thật kỹ sự việc ! Không nên vội tin ! Tôi lên phòng và tìm TB trợ giúp và nằm thiếp đi lúc nào không hay !

Sáng hôm sau

Ngày ngày đi qua bên nhà anh !!! Nhìn mà nhìn thấy người ! Yêu người rồi mà sao không dám....

-Alo ! Sao rồi TB !?

-Có kết quả ! Con bé đó là Ngọc ! Nó là em kết nghĩa của Phong ! Nó bị làm nhục và con bé được gđ Hoàng nhận là dâu với điều kiện là Hoàng có chấp nhận đứa con của Nhật hay không vì 2 đứa yêu nhau lắm ! Nội bộ cũng hơi phức tạp ! Mọi chuyện Phong nói là thật đó ! Bà đừng hiểu lầm mà hờn trách nha ! *TB giải bày !

-Ok ! Tui hiểu rồi ! Có kết quả gì từ cô bé tội nghiệp kia thì gọi cho tui biết nha ! –Tôi cũng lo lắng cho cô bé lắm chứ ! Phụ nữ với nhau mà !

-Ok ! Xin lỗi người ta nha ! –TB nói rồi tắt máy ! Tôi cũng định là nếu là sự thật thì tối nay tôi sẽ lên kế hoạch để xin lỗi chứ ! ^^

9. Chương 9 *bất Ngờ*

Tôi lên phòng và lấy giấy ra để ghi chép vài dòng ngắn gọn :

“Tôi suy nghĩ rồi ! Tôi nhớ lúc tôi và cậu chọc nhau, đánh nhau, cãi nhau, dọa nhau, cùng giỡn đùa và tôi đã biết rằng trái tim tôi đã thuộc về cậu, nó nằm trong cơ thể tôi nhưng thật tiếc ! Tôi không phải là chủ của nó mà chủ của nó là cậu ! Tôi chỉ biết nói với cậu là Tôi là của riêng cậu và cậu cũng là của riêng của tôi ! You are my love !” Viết xong tôi chạy qua phòng của hấn và gõ cửa :

-Gì vậy Lan !? –Hấn đã hết lạnh lùng với tôi rồi và hỏi tôi có vẻ lo lắng!

-Phong! Từ đây về sau chúng ta đừng cãi nhau nữa nha! Đc không? Chúng ta đừng lạnh nhạt với nhau đc không? –Tôi cất lời và đưa lá thư cho hấn và đi về phòng! Ngoài trời đang mưa nặng hạt vì thời điểm này là mùa mưa mà! ^^ Sấm chớp ùng ùng khiến tui hơi sợ!

****cốc cốc****

Tôi chạy ra mở cửa thì thấy hấn, hấn hất mạnh người tôi vào tường và kiss 1 cái rã dài! Mắt tôi trợn tròn lên không chớp, 10 phút sau môi hấn mới rời khỏi môi tôi và xoay người định bước đi thì tôi vội níu tay hấn lại và nói:

-Phong ơi!

-Sao? Lan muốn Phong kiss phát nữa hả? –Hấn quay đầu có ý gian gian và nhích về phía tôi 1 bước!

-Khoang! Lan ở 1 mình sợ quá!! –Tôi vội vả ngăn hấn lại gấp!

-Lan sợ? Mà sợ gì?

-Lan sợ ma!!

-MA KÌA!! SAU LƯNG LAN CÓ CON MA CÀ RỒNG !! –Hấn chỉ sau lưng tôi mà hét toáng lên ! Tôi không kịp biết đó là có ý gì nhưng tôi lại rất sợ !

-Á ! MA ! –Tôi chạy lại ôm chầm lấy hấn !

-HỰ ! –Tôi phát hiện ra hấn đang cố nhịn cười và rồi bật cười to hơn –Mắc cười quá ! HAHHAHAHAHAHA ! Lan.....mà.....mà cũng.....sợsợ ma á ! hahahahaha ! –Hấn cười nham nhở !

-TÊN KHỐN !! ĐÁNH CHO NGƯỜI CHẾT NÈ! CHẾT ĐI! CHẾT ĐI! –Tôi vùng dậy đâm lia lịa vào lồng ngực của hấn ! Hấn vòng tay qua sau lưng tôi và nói :

-Thôi ! Phong chỉ muốn Lan chủ động ôm Phong thôi mà ! Phong không có ý hù Lan đâu! Cũng lâu rồi 2 ta không tìm đc sự ấm áp này! :D –Giọng hần trầm thấp ấm áp bao vây lấy vành tai tôi!

-Lan..... Cũng là lỗi của Lan cả ! Xin lỗi Phong ! Xin lỗi vì tất cả !! Vì tất cả Lan đã không tin Phong ! –Tôi vòng tay ôm lấy tấm lưng rộng của hần, giọng tôi run run **tg : Xúc động đó mà**

Đùng ! -Sấm chớp !

-Á ! Hơ ! –Tôi la như trời sập, nhà đổ ! Tôi chạy lại lấy con gấu và ôm theo chần, gối !

-Lan làm gì vậy ? –Hần tò mò

-Lan qua ngủ với Phong !! Chung phòng thôi !!

-OK ! Vào đây ! *hần cười nham hiểm*

Tôi bước vào rồi nhảy lên giường của hần mà nằm ! Hần đi đến và cũng chui vào chần ôm tui ! Tui giật mình đứng dậy nói :

-Phong ! Phong nằm trên ghế sofa đi ! Lan là con gái ! Phong nhường chỗ ngủ cho Lan đi !!

-Không ! Lan muốn thì lại sao mà ngủ !! Người ta nói : “Kính lão đắc thọ” Lan lại sofa mà ngủ ok ? –Hần thần nhiên rê !!

-Nè !!-Tôi lấy hần dậy !! –Phong nói cái gì ? 2 đứa cùng tuổi mà cha !! – Tui phản đối kịch liệt !

-Ai nói ? Phong hơn Lan 2 tuổi đó !! *tg : Bạn của tui ơi !! Hần nói dối á !!! Lấy đâu ra mà 2 tuổi ??? Mọi tìm móc phổi của thời gian hả ?? @.@ ặc

Đâu ra v trời nói dối trắng trợn !*

-HẢ ?? Thật..... thật không ? -*tg : ~~ té xỉu*

-Thôi ngủ cùng đi ! –Hần lôi tôi nằm lên người hần ! Tôi vội vàng đứng dậy và ôm gối cùng chần đến bên ghế và nằm ngủ ở đó !!

-Nè ! Em nở lòng nào để anh nằm chết cồng tại đây ?? –Hần nhìn chăm chăm tôi !!

-Em xin lỗi ! –Tui đem chần mền lại đưa cho hần và nói : -Em xin lỗi đã thất lễ !! -* tg : Xỉu tập 2* -Mà sao anh lại học chung với em ở lớp nhạc viện ? –Tôi ngạc nhiên !

-Vì anh đem lòng yêu em từ khi em lên công ty mẹ anh đưa tài liệu cho 3 em và cuối cùng anh đã tìm hiểu về em và nhờ quan hệ của mẹ mà làm giấy tờ để có thể học cùng lớp với em !! Anh ngày trc học ở nhạc viện chọn phụ huynh !! (lớp chọn phụ huynh là ai có cha mẹ làm vc bậc cao hay thuộc quý tộc thì mới được vào ^^)

-Vậy ạ ? “ Vậy mà mình lại nghi ngờ tình yêu của anh ! Em xin lỗi vẫn đánh rất nhiều !! :’(” –Tôi quay trở lại với chỗ ngủ và nằm xuống !! Tiếng sấm chớp bên ngoài ánh rầm rầm ! Tôi trở người và xoay mặt vào tường thì nhìn thấy 1 bức tranh, tôi k biết diễn tả như thế nào nhưng nhìn nó rất rợn người !! Tôi giật mình ngã xuống đất cái rầm !

-Á !! –Cái mông hun đất ngon lành!!

-Em sao vậy? –Hần chạy lại về mặt lo lắng!

-Bức tranh gê quá!

-Thôi lên giường ngủ đi!! Anh và em giữ khoảng cách là đc chứ gì?

Tôi bước lại lấy con sêu chần ngang giường và bắt đầu ngủ!!

Sáng hôm sau

~

Ánh nắng ban mai chiếu sáng căn phòng của Phog!Tôi cảm thấy có gì đó nặng nề đặt ở cổ tôi và eo tôi! Tôi giật mình thức giấc!

-Á Á Á!!!!!! SAO , SAO ANH ÔM TÔI???????

-Có gì đâu? Anh với em sớm muộn cũng thành vợ chồng thôi mà??

-CÁI GÌ/ VỢ.....CHỒNG Á??? -Tôi ngạc nhiên!

-Chớ em đồng ý để làm gì?

-.....

-Để lấy hay để đẩy!!!!? HẢ????-Phong bực bội!!

-Thì để đẩy!!!! :P *Tôi cười nham nhở !*

-Em quá lắm- Nói rồi hấn vật tôi ngã xuống giường rồi hét lên !! -Em muốn anh phạt gì ? Nói đi ! Anh phạt nhẹ cho !!

-Em không biết !! Sao em biết đc chứ?

-OK! -Nói rồi hấn cuối xuống và hôn tui! Nó có khác nào là cưỡng hôn đâu chứ!! Hương vị chẳng khác nào là cái part 1 bây giờ để tái hiện lại! “ Đờ cưỡng hôn”

Ring

~ Ring

~ -Điện thoại reo đúng lúc quá! :D :D :D

-Hừ! -Hấn rên nhẹ!!! Nhưng đâu có ý muốn buông tha đâu!! Anh mặc nó kêu la ! Còn tôi thì cứ nghĩ mình được tha ! Cho đến 1 lúc lâu sau đó thì tiếng chuông cửa bắt đầu phản đối anh 1 cách kịch liệt thì anh mới buông tha cho tôi !! Tôi ngơ ngác đi theo hấn xuống lầu !!

-Ủa ? Sao Băng ở đây ? -Hấn hỏi làm tôi thức tỉnh và bước lại nói :

-Ủa ? Đẳng đâu mà bà đến đây có 1 mình vậy ?? -Tui hỏi nhỏ

-Anh ý ở nhà !! Tui đến đưa cái ví tiền và dt cho bà !! -Nhỏ mỉm cười và đáp !

-Ths bà nà !!! Hôm sau tui bao cho bà chiều chè!!!

-OK! Tui không làm phiền 2 người nữa ! Chúng ta là 1 nhóm nhạc thì bà với ổng lo chuẩn bị đi họp show nha !! Tui zia đây !!! :v

Nói rồi nhỏ đi zia ! Tui nhìn Phong cười cười và bước vào phòng của mình !! Để chuẩn bị cho cuộc offline !!

10. Chương 10 * Một Ngày Tồi Tệ*

Ở showbiz*

-Phong làm ơn bỏ cái tay của Lan ra được hơn???? Mọi người nhìn kỳ lắm! -Tôi nài nỉ hết nước miếng từ lúc ở nhà cho đến bị giữ nè mọi người!! Mà hấn không chịu cho cái tay bs bông của tui!

-Không! Chúng ta là đang yêu nhau! Em phải khoe ra cho mọi người biết! ok? -Phong hỏi đi hỏi lại làm tôi đau đầu chết đi được! Tôi và hấn cãi qua cãi lại 1 lúc rồi hấn nói nhỏ vào tai tôi :

-Em mà nói nữa là anh sẽ hôn em giữa chốn đông người này đó em có tin không ? -Nghe tới đây thì nó (cái miệng của tui) im bất luận ! Không dám hó hé nữa !!

-Á !! Thí ra 2 người thành đôi rồi á ha ?? Hèn chi lúc sáng tui qua thấy cái mặt hậm hực của ông Phong lạnh như tiền làm tui sợ luôn mà !! Hóa ra tui là kỳ đà cản mũi của 2 người nên..... HaizZZ !! -Nhỏ TB thở dài mà ngao ngán ! “ Đáng ghét !!! > <” nó=“” nói=“” vậy=“” mà=“” k=“” coi=“” lại=“” mình=“” !=“” nó=“” cũng=“” đang=“” tay=“” trong=“” tay=“” vs=“” đấng=“” đó=“” thì=“” rằng=“”>

-Vậy vk của ck có bị thằng quý tử này hù cho sợ không nè ? Trùi ui ! Cưng vk anh quá !! -2 đứa nó tình cảm quá !!! Thằng Đẳng ngồi đó châm chỗ 2 đứa tui nữa chớ !

-Mém thôi chồng ạ !! –trời ôi tôi muốn ới quá bà con !!

-Em có thấy người ta xưng hô chồng chồng-vợ vợ ! Còn chúng ta thì sao ? –Phong có vẻ giận nhưng tôi vẫn chưa quen lắm cái kiểu xưng hô đó !!

-Cho tui cái.....xô ! (Định nói cho tui cái xô mà ở đây là đám đông nên tui ngại !! :v)

-Lan sao vậy ? –Cả đám bu bu !!

-Buồn nôn quá!! Ọe

~!!

-Bà ôm ghen ? –Bằng và Đăng đồng loạt. Phong mặt thản nhiên**tg: Yêu nhau yêu cả chiêu trò của nhau mà!! Chồng mà k biết chiêu trò mĩa mai ủa vợ mình hay sao?? :v**

-ÔM NGHEN CÁI ĐẦU MÍ NGƯỜI!! NHÌN 2 NGƯỜI TÌNH CỜM QUÁ NÊN MẮC ỚI Á CHA MẸ CỦA CON!!! MÀU MỠ QUÁ!!! –Tui bực mình hét to!

-Ồ -THẾ -À!!! B-D (ghép lại là bê dê haha!!!) đồng thanh thấy ớn! Cả nhóm ngồi cười vật vẻo!!!

Vù “Có ai đang lôi mình sao??” Tôi ngẩn đầu lại thì thấy cái mặt lạnh lại dần dần trở nên u ám! Tôi thét từng tiếng:

-Anh! Cứu em với!! –Phong chạy theo sau nhưng hình như đã bị mất dấu!! Tôi nuốt nước mắt ngược và tìm! Tôi phải bình tĩnh để xử lý tình huống nguy cấp này! Tôi biết đó là Thiên Lộc lôi tôi đi chứ k ai khác vì cái mùi hương nước hoa đó! Đi đc 1 lát thì anh ta ép tôi vào tường.

-Anh kéo tôi vào đây làm cái gì? –Tôi hỏi!

-Tôi muốn hỏi em? Em đã nhận anh ta là bạn trai của em? Anh ta vô lý quá !!

-hông phải ! –Tôi thản nhiên.

-Vậy em làm bạn gái anh nhé ! Anh thích em từ lần đầu gặp gỡ !

-Anh ấy không phải là bạn trai của tôi mà là chồng của tôi ! LÀ ông xã của tôi là 1 nửa của tôi ! Còn anh chỉ là thần tượng của tôi ! Thần tượng và yêu nó khác nhau ! Anh yêu tôi thì tôi cảm ơn ! Nhưng xin lỗi tôi không thể đáp lại ! Xin lỗi ! –Tôi nói xong thì tôi bỏ đi ! Nhưng nó có yên ổn như tôi tưởng đâu !

-Tôi không cho em yêu hắn ! Em phải là của anh! –Hắn níu lấy tay tôi và giật ngược trở về!

-Anh vô lý thật đó!! CHÚNG TÔI YÊU NHAU ĐẾN VỚI NHAU THÌ CÓ LIÊN QUAN GÌ TỚI ANH? ANH CÓ QUYỀN GÌ MÀ ĐÒI NGĂN CẢN CHÚNG TÔI? ANH KHÔNG CÓ QUYỀN!!! Tôi rần rở hẳn hờ với anh ta! Anh ta không những vô lý mà còn quá đáng đến nỗi muốn cưỡng hôn tôi! Tôi mím thật chặt đôi môi! Đôi môi này là của Phong cái người mà làm cho tôi lần đầu tiên biết thế nào là nhung nhớ, thế nào là khóc vì 1 ng con trai, thế nào là yêu 1 ng khác giới và bỏ quên cái lạnh lùng trong tôi! Phong cho tôi biết thế nào là đau đớn!

-Tôi không yêu anh!!! Buông ra !! –Tôi vừa đâm vào ngực anh ta và vừa la hét!!! “ Phong ơi!! Cứu em!! Anh ơi cứu em! Em cần anh ngay lúc này và ngay bây giờ!! Anh ở đâu rồi??” Đầu của tôi cứ lắc qua bên này rồi đưa qua bên kia để né cái nụ hôn của anh ta!! Tôi chỉ có thể tung ra chiêu la hét thôi! Nếu k có hiệu quả tôi sẽ tung ra chiêu độc nhất vô nhị của mình!

-PHONG ƠI EM CẦN ANH NGAY BÂY GIỜ!! ANH ƠI!! CỨU EM!! –Tôi la lên trong tuyệt vọng! Cái con đg vắng ngắt không 1 bóng người thì thử hỏi tôi sẽ đc cứu thoát bằng niềm tin và hy vọng sao? K hề có phép màu nào ở nay đây cả!! Tôi chỉ còn cách tung ra chiêu cuối là vung chân đạp vào chỗ hiểm của anh ta để thoát thân! Còn tg lai anh ta có bị gay hay tui không thể biết đợc! Tôi chạy đợc khoảng 10 bước thì tôi va vào 1 cái gì đó khiến tôi té bật ra lúc này tôi nhắm nghiền đôi mắt của mình, và vật đó níu lấy tay tôi và đặt một nụ hôn thật ngọt ngào! Tôi cảm nhận đợc đó là Phong! Phong ôm lấy thắt lưng cả tôi và bắt đầu hôn tôi thật lâu thật lâu!! Hành động này của Phong tôi đã hiểu ra tất cả! Phong vừa muốn khẳng định tình yêu của chúng tôi trước mặt Thiên Lộc vừa muốn khiêu khích lòng tức giận của anh ta và muốn nói rằng “Anh hãy rút quân đi! Cô ấy là của tôi! K ai có thể ôm hôn cô ấy ngoại trừ tôi!” **tg: Cô ấy nói

chuẩn đây!!* Và tôi cũng hiểu luôn là anh đã đứng nghe lôm mà thử tôi sẽ phản kháng ra sao? Tôi có thật lòng vs Phong hay không? Mà hấn không ra ứng cứu!! Thật là xấu tính hết mức mà!!! 2 tay hấn nắm lấy 2 bên bả vai tôi và ngừng hôn tôi mà cất giọng:

-Em giỏi đây!! Không cần anh ra tay!! :) -Anh còn nói vậy được sao?? >'<>

-Anh làm chồng của ng ta kiểu gì vậy? Anh trơ mắt nhìn em như vậy mà còn ngồi đây nói này nói nó nữa!! >'< -tôi=" nói=" lộ=" vẽ=" giận=" yêu!=" :v=" ">

-Em còn nói nữa! Ai bảo vợ em đẹp quá làm chi? Tối nay anh sẽ dùng dao rạch mặt em cho hết người theo em luôn! -Anh con châm chọc tôi nữa!??

-Anh muốn em cho anh 1 cú đập mà không biết tương lai mình là boy, girl hay là gay?? :v -Tôi dọa lại! :v

-A!! Em có cú đá độc mà anh k nhớ!! :v Mà nó tên gì vậy??

-Là..... là..... là cú đá thần tốc!! -Tui nói đại chứ tui đâu có đặt tên cho nó đâu !! ^^ Anh nghe vậy thì choàng vai tôi và cười cười ! 2 đứa dung dăng dung dẻ về buổi offline. Sau buổi offline đó ! Tôi và anh tay trong tay ra về với tiếng nói cười của cả 2 !

Về đến cổng đã nghe tiếng nói cười của mẹ tôi và cô Phương !

-Mẹ ! Mẹ về lúc nào vậy ? -Tôi ngạc nhiên khôn xiết. Mẹ thì đang nhìn chăm chăm vào tay của chúng tôi đang xen vào nhau tôi muốn rút tay lại nhưng anh càng nắm chặt hơn, tôi quay lại nhìn Phong trợn mắt hù dọa nhưng anh vẫn tươi cười mà thản nhiên lôi tôi vào !

-Con chào 2 mẹ ! :D - __- cái tên này !! Chưa gì mà đã gọi mẹ của ng ta là Mẹ rồi ?

-Ấy cha !! 2 Đứa tiến triển tốt ấy chứ !! Còn cả tay trong tay nữa!! -Hai bà mẹ đồng thanh quá !!

-Dạ ! Con trai của mẹ Phương là phải mà mẹ Châu ! Con và Lan là 1 cặp trời sanh mà ! :D Tên 2 đứa ghép lại cũng có nghĩa lắm đó ạ : Phong Lan tên 1 loài hoa ^^ -Hấn lại tự sướng nói nhảm ! -__-

-Ừ ! ^^ À ! Mà Phương này ! thằng Phong hơn con bé Lan nhà tui 1 tuổi đúng không ha !! ?? - “ Mẹ nhầm rồi ! Là 2 tuổi mới đúng !” Tôi định mở miệng nói với mẹ thì cô Phương lên tiếng :

-Ừ ! Tròn 1 tuổi đó ! Tròn luôn ấy chứ ơ! -Hả ? 1 tuổi ?? Sao lại là 1 tuổi ?? Sao anh nói với tôi là 2 cơ mà ?? Tại sao anh lại nói dối ? Tôi quay sang nhìn anh khó hiểu ! Tôi nhân lúc cô và mẹ không để ý liền lôi hấn lên phòng và hỏi rõ :

-Em làm gì kéo anh giữ vậy ?? -Hấn càu nhàu !

-Em muốn hỏi anh 1 điều !! -Tôi đóng cửa và nói !

-Em hỏi đi ! Anh trả lời !

-Anh hơn e bao nhiêu tuổi ? Anh nói thật đi !! -Tôi không thích nói dối đâu !!!

-1 tuổi !

-Vậy sao hôm bữa anh nói với em anh hơn em 2 tuổi ?? -Tôi khép hờ mắt !

-Ta đã là 2 trong 1 thì cần gì đến tuổi tác hơn nhau bao nhiêu ?

-Tuổi không quan trọng mà quan trọng là em đã thành con cóc nghe lời nói dối của anh ! Anh hiểu k ? Em ghét ng mk yêu nói dối mình ! Anh có hiểu đây lòng người con gái 1 khi yêu nó sẽ sợ sự mù quáng của mình mà tự biến mình thành con rối trong mắt bạn tình của mình ? Anh có hiểu là em rất sợ sự phản bội ? Anh có biết rằng em rất sợ màu vàng hay không ? -Tôi đau lòng đến mức tức giận mà bật khóc !

-Anh xin lỗi ! Em còn nhớ người con trai đến trước nhà em chờ em cả đêm dưới mưa để cầu hôn em không?

-Người,người đó là anh ? - Tôi ngạc nhiên.

-Đúng ! Năm đó anh học 12 em học 11 ta học sát lớp nhau ! Anh chờ em 1 đêm mưa đó nhưng em không hề ngó xuống 1 lần chờ em 1 đêm mà em không hề dao động bước xuống cổng nhà để gặp anh ! anh không biết viao mà em không xuống ! Chỉ biết trách em tàn nhẫn độc ác ! Cho đến bây giờ anh mới biết là em

rất rất sợ màu vàng vì hôm đó anh cầm trên tay 1 bó hoa màu vàng ! Bây giờ anh làm người yêu em sau 6 năm trời anh thâm thương trộm nhớ bóng dáng của em nhưng anh vẫn chưa hiểu hết về em ! Anh xin lỗi ! Nhưng anh muốn hỏi em 1 điều nếu như anh nói anh hơn em 1 tuổi thì em có xưng hô thân mật với anh hay k ? Hay chỉ xưng tên nhưng lúc đầu ? Em thử nhìn Bằng xưng hô vs Đăng 1 tiếng cũng chồng 2 tiếng cũng chồng còn mình thì sao ? Có phải em sẽ không nghĩ đến nếu anh không nhắc ? –Anh nói rồi lập tức đi ra khỏi phòng ! Tôi có nghĩ đến chứ ! Nhưng chỉ là còn quá sớm để nói thân mật !! Tôi sẽ suy nghĩ lại những gì anh đòi hỏi ở tôi và tôi cũng mong rằng anh cũng sẽ suy nghĩ lại những gì mà tôi đòi hỏi ở anh !

Tôi thu dọn đồ đạc và rời khỏi nhà Phong ! Trước khi đi tôi cũng k tìm Phong mà chỉ nói lời từ biệt với cô Phương ! Tối nay cô Phương mời gđ tôi đi ăn nhưng chắc tôi sẽ k đi ! Tôi rất mệt mỏi ! Cả ngày nay toàn mọi chuyện k đâu đổ hết vào đầu tôi, bắt tôi gánh vác, bắt tôi phải đấu tranh tư tưởng để tìm ra hướng đi mới tìm ra con đường thoát thân ! Tôi về tới nhà là mẹ ập đến hỏi dồn :

–Con rể của mẹ đâu ? –Trời ơi ! Mẹ tui chỉ nhớ đến anh mà bỏ đi con gái của mẹ đang khổ sở, rầu rĩ !

–Con là con của mẹ hay Phong là con của mẹ vậy ? –Tôi uể oải hỏi lại mẹ !

– Haizzzzzz ! Người ta nói con gái là con người ta con rể là con của mình mà ! –Mẹ thản nhiên ngồi xuống ghế sofa. Còn tôi biết chắc chắn mẹ sẽ buông ra lời nói bông đùa nên mệt mỏi xách va li lên phòng mà không quên thông báo :

–Mẹ ! Tối nay con mệt lắm ! Con không đi ăn cơm cùng ba mẹ và cô Phương đâu nha mẹ ! –Tôi nói ra nhưng vẫn chuẩn bị tinh thần nghe cãi lương thiện phí rồi !

–Ừ ! Nghỉ đi ! Ba mẹ đi thôi cũng đc ! Để cô Phương đỡ tiền ! – Oa ! Mẹ làm như con là heo k bằng á ! Mà hình như có gì sai sai ! Mẹ mình hôm nay sao vậy nhĩ ???

Tôi bước vào căn phòng có 2 màu chủ đạo là trắng và xanh dương nhạt ! Tôi gieo mình xuống giường mà ngủ !

ọc

ọc

Tôi thức giấc vì “tiếng lòng” đang kêu lên như phản công vậy ! Tôi chạy xuống mở tủ lạnh nhưng mẹ mới về thì làm gì có đồ ăn ! Tôi lấy chìa khóa và tiền mà quất bộ ra quán tạp hóa gần đó mua đồ ăn !

“ Bóng người quen quen” Tôi nhìn chằm chằm vào cặp đôi phía trước. Tôi cố tình đi trước để nhìn anh chàng mặc áo sơ mi trắng kia !

“ OMG ! Phong ? Là Phong ? Sao anh lại thân mật với cô ta ? MÀ cô ta là ai ?? Sao 2 người lại thân mật tay trong tay mà còn hôn nhau nữa ??? :(tôi bị cấm sừng sao ? Không phải chứ ?????” –Tôi mua đồ và quay về nhà ! Bực bội khôn tả !! :(

11. Chương 11 *sự Thật Phũ Phàng*

||Ở nhà||

Tôi bật tivi và ngồi tưởng tượng cái gói bim bim là hần mà cứ thế nghiền nát, tôi trút giận lên cái gói trên ghế mà đms, đập, xé, rút.

*Why oh why, why to why not me

Why oh why!....*

–Alô! –Tôi nhát máy mà không nhìn số!

–Sao Lan không đi ăn với gia đình Phong?? – Phong thắc mắc hỏi tôi!!!

–K!! –tôi gắt –Bắt cá lăm tay!!!!!!!!!!!! –Tôi lí nhí!!

–Hả? Phong làm gì mà Lan nói vậy!?????? Lan có chuyện gì hiểu lầm Phong sao ?

-Hứ ! -Tôi hứ 1 cái rồi tắt máy !

||Sáng hôm sau||

Hôm nay tôi có lịch diễn và tôi đã xin chuyển lịch tối qua, đáng lý ra hôm nay tôi và hấn diễn cùng thời gian nhưng tôi đã xin chuyển lịch, tôi diễn trước hấn 1 tiếng ở các phòng trà để tránh mặt hấn thì phải bỏ công thôi !

~RENG RENG

~~

Tôi tắt máy không thèm nghe mấy loại phản bội như hấn, tôi không thèm nghe những lời giải thích ngọt ngào đó. Tôi lái xe đến chỗ diễn và làm việc như mọi ngày, giờ đây tôi lại trở lại cái thói lạnh lùng như xưa, trái tim tôi như đông cứng và không thể nào tan chảy như lúc yêu Phong được nữa !

-Lan à ! Sao hôm nay em đòi chuyển lịch vậy ? -Anh quản lý phòng trà hỏi tôi.

-Em có việc bận ! Có chi k anh ? -Tôi trả lời k chút do dự !

-À ! không ! Anh chỉ hỏi giùm... ! -Anh lấy tay che miệng hình như là cố giấu cái tên ở sau câu nói, nhưng tôi nhận ra và hỏi lại.

-Anh hỏi giúp thằng cha lừa tình đúng không ? Thôi ! Anh đừng nên chơi với hấn ta ! Thật đểu ! -Tôi nói rồi bước đến sân khấu và trình diễn ! Kết thúc buổi diễn tôi trở về nhà là lúc 10h trưa ! Đến trước cửa nhà, tôi đã thấy hấn đứng trc cửa nhà mình ! Tôi vẫn dừng xe và mở cửa bước xuống.

-Lan ! Phong đã chờ Lan từ khi diễn xong tới giờ ! Lan, sao vậy ? Bộ Phong làm gì sai ? -Hấn thấy tôi bước xuống mừng ra mặt.

-Anh đến đây làm gì ? -Tôi đi lại cửa cổng đẩy chốt bước vào nhà ! Hấn nhanh chân chạy theo ngăn bước chân của tôi. -Anh làm gì vậy ? Tôi chán cái cách lừa tình của anh lắm rồi !

-Anh đã làm gì mà em nói anh lừa tình ? -Anh ta giả nai hỏi lại.

-xí ! Làm thì tự biết ! Tôi cố sức đóng cửa lại và khóa cổng. -Anh đừng xuất hiện trước mặt tôi nữa ! Làm vậy chỉ làm tôi ngán anh thêm mà thôi ! -Nói rồi tui bước vào và leo lên phòng, cũng may tôi có sổ đỏ, phát hiện ra sớm con người thật của hấn rồi chia tay sớm cho đỡ khổ chớ phát hiện muộn để khi tình yêu sâu đậm rồi khó mà buông ! Nghĩ vậy tôi nằm xuống giường và đánh một hơi tới tối.

Tôi bước xuống phòng ăn khi mẹ và ba đã về, vừa thấy tôi mẹ đã chạy lại vẻ khó hiểu rồi hỏi :

-Sao con lại lạnh nhạt với người ta như vậy ?

-Mẹ không phải là con mẹ không hiểu đâu ! Mẹ để con quên đi chuyện này đi được không ? -Tôi vừa nói vừa bước lại bàn ăn.

-Con.....

-Thôi em à ! Con đã bảo vậy thì cũng có cái lý của con ! Đừng ép con, để con thoải mái đi ! -Ba nói cắt ngang lời của mẹ, ba vẫn hiểu tôi nhất ! ^^ Tôi k muốn ba mẹ buồn nên không nói cho ba mẹ biết !

-À ! Mai ba đi công tác rồi con với mẹ ở nhà đừng có mà cãi vã gì nghe ! Bà đừng có ép con quá ! Để con nó nghĩ kỹ đã ! Việc đại sự là việc cả đời ! -Ba nói vậy mẹ và tôi chỉ biết gật đầu, cả nhà ăn cơm xong ba tôi lại nói tiếp.

-Con lên phòng đi để mẹ con dọn cho ! -Tôi chỉ gật đầu “Dạ” 1 tiếng và leo lên phòng ! Cứ ngày từng ngày trôi, tôi vẫn tránh mặt hấn, hấn ngày nào cũng đến nhà nhưng tôi k xuống gặp hấn, thà vậy đi cho lành.

Thấm thoát trôi cũng được 2 tháng tôi lánh mặt hấn, nhưng sao tôi vẫn còn nhớ hấn, vẫn thấy có gì đó thiếu vắng khi 2 ngày nay hấn không đến nữa ! Sáng hôm đó mẹ nhờ đưa bánh kem đến nhà cô Phương, tôi vì nể cô nên chấp nhận sự nhờ vả của mẹ !

Ding Dong

-Vào đi cổng k khóa ! –Hắn ở nhà sao ? Thôi kệ đã đến thì k sợ đụng độ. “ Cái giọng của hắn ta sao kỳ vậy nhỉ ?” Tôi bước vào nhà và để bánh lên bàn !

-Bánh này mẹ tôi làm nhân ngày sinh nhật của cô Phương ! Tôi để ở đây ! –Tôi định quay gót đi thì hắn kêu lại.

-Khoan ! Cô là ai mà vào nhà tôi ? – “ Sau 2 tháng k gặp mà hắn quên tôi sao ? Đúng là có người mới nên k nhớ người cũ mà ! -_-”

-Tôi là.....

-Anh có ai vào nhà mình hả ? – Giọng cô gái đi chung với hắn hôm bữa lại cất lên. Cô ta tầm 20 tuổi bước xuống.

- Cô ấy là vợ sắp cưới của anh 2 con đó Lập Thiên à ! –Tôi chưa kịp nói thì cô đã lên tiếng ! Tôi quay sang nhìn cô và hỏi :

-Cô ! vậy 2 người này là ai ạ ?

-Đây là em trai Phong, Lập Thiên, đây là người yêu Thiên ! Con à ! cô đã hiểu vì sao 2 đứa giận nhau khiến Phong phải bay sang Mỹ để sinh sống !

-Cô nói anh đi Mỹ ă? Khi nào anh đi? –Tôi phát hoảng hồn!

-Còn 1h đồng hồ nữa! con còn yêu Phong thì con hãy đến và năn nỉ nó ở lại! –Cô Phương khuyên tôi!

-Con sẽ đi đến sân bay! –Tôi đi theo sau cô Phương ra chiếc xe xám bạc và ngồi vào đó! Cô lái xe, chiếc xe chuyển bánh chở chúng tôi đi đến sân bay. Đi còn khoảng 3km nữa là đến thì đường bị tắt nghẽn giao thông!

-Cô ơi! Con sẽ chạy bộ đến đó ! Tại con hấp tấp nên mới xảy ra cơ sự này! Con sẽ không làm phiền mọi người đâu! Con sẽ chạy đến = đôi chân của con!

-Lan à! Lúc Phong đi mặc áo sơ mi trắng, quần tây đen, trên tay có cầm cây đàn VIOLONG, tay xách valy đen! Con hãy nhớ kỹ nha!! –Cô ân cần nhắc nhở!

-Dạ con sẽ nhớ! –Nói rồi tôi chạy mà không biết mệt đến sân bay, tôi k biết sẽ còn kịp không nhưng có hy vọng dù nhỏ thì cũng phải thử.

T/g: /Không biết Lan có đến nơi hợp thời điểm không mà sao Quỳnh thấy lo rồi đó!! Hy vọng dù nhỏ nhưng cần lòng nhẩn nhé Lan! ***Các bạn ơi! Nay Quỳnh lên lớp 10 rồi, thời gian rất quý báu, Quỳnh k đăng truyện thường xuyên mong các bạn đừng giận nha!! Có bạn nào giận thì cmt ở ô dưới để Quỳnh phản hồi xin lỗi các bạn nha! Còn ai cảm thông thì cmt phía dưới Quỳnh sẽ phản hồi cảm ơn để bày tỏ tấm lòng của Quỳnh nhé! *** **Nhân dịp tri ân đọc giả Q sẽ add các bạn qua nick face mà các bạn cmt bên dưới!!
^^ ^^ ^^***

12. Chương 12: *kết Thúc Để Bắt Đầu Lại*

Tôi chạy mãi chạy mãi mặc dù mồ hôi thì lấm tấm chảy dài trên má! Tôi chạy đến sân bay thì tiếng cô tiếp viên cất tiếng trong đài vang lên:

-Chuyến bay đến Mỹ còn 20 phút cất cánh xin chúc quý khách 1 chuyến đi vui vẻ, an lành! –Tiếng cô ấy vừa dứt là tôi cũng như người vô hồn đến sân bay TSN của thành phố. Đến nơi thì đã nghe tiếng cô nhân viên lên loa nói:

-Chúc chuyến bay đến Mỹ cất cánh an toàn, chúc quý khách một chuyến đi vui vẻ..! - Tiếng cô ấy nói làm tôi như kẻ dại, đôi chân bủn rủn và khụy xuống sàn nhà lạnh giá đến mức đóng băng con người tôi, tôi thật sự không còn sức để khóc nữa!

-Lan con sao vậy? Đã có chuyện gì? – Cô Phương đến gần và hỏi tôi, nhưng tôi k còn hơi để nói “ Cô ơi! Phong đã đi rồi!!”

~~Ring

Rinh

~~Ring

~~RINH

~

Từng hồi chuông vang lên tôi mới hoảng hồn lấy lay nhắc máy:

-A lô! –Giọng tôi run run cất lên, hơi thở cũng k như trước, yếu dần đi suy nghĩ hoang mang mơ hồ.

-Lan à! Phong đi đây! Tạm biệt! Hãy tìm người mới tốt hơn Phong để yêu Lan! –Phong giọng buồn bã cất lên ở đầu dây bên kia!

-Phong đừng đi! Lan biết những ngày qua Lan có lỗi với Phong chỉ là Lan hiểu lầm Phong thôi! Phong nếu như Phong đi! Lan sẽ đến tìm Phong bằng mọi giá! Phong, Lan yêu Phong! –Đầu dây bên kia không trả lời nhanh chóng mà khựng lại rồi trả lời!

-Phong xin lỗi! Nhưng Phong đã đi rồi! Tạm biệt! –Dứt câu Phong dập máy! Tôi có gọi lại nhưng đã khó máy! Tôi đứng dậy như người mất hồn quay rục đi về nhà lấy hành lý! Mọi thứ xung quay quá vô vị đối với tôi! Không còn hứng thú gì cả. Cô Phương níu tay tôi lại

-Lan! Con muốn đi đâu? –Về mặt cô lo lắng hiện lên trong giọng nói!

-Cô! Con sẽ đi qua Mỹ tìm Phong! –Giọng tôi k có sức sống vang lên rồi rụt tay lại bỏ đi như một bóng ma!

-Cô sẽ đi cùng con qua nơi đó! –Cô 1 lần nữa nắm lấy đôi tay lạnh lẽo của tôi!

-Con tự gây ra tự phải dọn dẹp! –Tôi quay đi vụt chạy ra taxi về nhà thu gom hành lý! Đến nhà tôi viết vội dòng chữ: “Con sang Mỹ một chuyến để dọn lại hậu quả mình gây ra! Ba mẹ con sẽ về khi xong việc!” Dọn xong đồ đạc vào vali! Tôi nhanh chóng đem hộ chiếu ra sân bay mua vé và bắt đầu bay qua đó. Tôi phải quá cảnh ở và bay thẳng đến Mỹ. Trong suốt 17 tiếng đồng hồ tôi chỉ biết thiếp đi cho đỡ mệt! Tôi xuống máy bay là khoảng 17:05 cùng ngày thì phải! Tôi gọi cho cô bạn thám tử của mình nhờ nó đến đón và cho tôi ở nhờ vài ngày!

-A lô! Bà nay rảnh sao điện cho tui? –Giọng nó ngạc nhiên vang lên

-Bà bay rảnh ra sân bay NewWark Liberty đi! Tui qua đây nhờ bà 1 chuyện! Bà ra đón rồi tui kể cho nghe!

-Ok chờ tui 15 phút nha!! –Nói dứt câu nó ngắt máy! Tui chỉ biết ngồi chờ! Tui biết Phong sẽ ở New York vì Phong rất thích nơi này và cũng vì cảm tính mà đưa tôi tới đây!

15 phút sau Hiền tới con nhỏ ra về mặt hớn hờ chạy đến đón tôi, chúng tôi trên đường về nhà đã nói với nhau rất nhiều chuyện, tôi kể hết những gì mà mình mắc phải! Nó quyết định sẽ giúp đỡ tôi! Tôi chỉ ở nhà Hiền 2 ngày và tìm khách sạn để dọn riêng vì tôi biết mình phải tự tìm k quá nhờ vả Hiền! Tôi liên tục tìm kiếm tìm kiếm nhưng k thấy bóng dáng Phong!

~~

2 tháng trôi qua thật chậm chạp với thân ảnh mệt mỏi cùng sự náo nức chờ đợi tin tức và cái bồn chồn hy vọng khi tôi từng bước tìm Phong đi tìm khắp nơi. Tôi không biết phải làm sao mới có thể gặp lại Phong. Tôi ngủ thiếp khi về lại khách sạn lúc 4h sáng. Suốt 2 tháng tôi vừa xin hát ở các phòng trà vừa đi tìm người yêu. Hôm nay tôi rất mệt muốn yên giấc nhưng điện thoại lại reo lên, mệt mỏi nhắc máy:

-A lô? –Mắt nhắm mắt mở nhắc máy! Thời tiết đã ngã về đông nên nhìn tôi giống như con sâu trong những sợi bông mềm mại.

-Dậy đi! Tui tìm được người cho bà rồi! – Giọng con nhỏ Hiền vọng lại! Tôi ngồi bật dậy!

-Thiệt? Tìm được rồi sao? –Tôi nghi ngờ hỏi.

-Ừ! Phòng 319 cùng khách sạn với bà!

-CÁI GÌ? –Tôi thật là! Cùng khách sạn mà tìm không ra. Đòi thật éo le!

-Tui nói thật! Nhanh đi còn kịp! –Nghe nó nói, tôi đập máy và chỉnh chu quần áo, tóc tai chạy xuống quầy lễ tân gặp 1 người bạn mượn nó 1 bộ lễ tân cùng với khay xe thức ăn đem lên phòng 319 để gặp Phong. Bước lên thang máy lòng lại vui hơn! Bước nhanh từng bước nhanh tay gõ cửa 1 chàng trai với mái tóc đen huyền bước ra:

-Tôi k gọi thức ăn khuya! –Giọng nói quen thuộc vang lên! Giọng tôi cất lên đôi tay buông khay xe thức ăn rồi cất tiếng:

-Anh k đặt nhưng tôi đặt! –Phong nhanh tay đóng cửa lại tôi lưỡng lự được đưa, cánh tay vào ngăn cánh cửa phòng **Rắc** 1 tiếng vang lên Phong buông thông tay, tôi thừa cơ hội chen vào tay trái ôm căng tay phải! Khuôn mặt tôi lúc ấy chắc khó coi lắm!

-Em sao không? –Phong cầm tay tôi lên thì thào! Vẻ mặt lo lắng làm lòng tôi ấm lên! Lắc đầu mà 2 dòng nước mắt chảy ra vừa mừng, vừa đau, Phong bế tôi lên lao vào thang máy xuống đại sảnh gọi taxi chở tôi đến bệnh viện! Trên đường đi tôi cất giọng nói với Phong!

-Em...Em-Giọng tôi mờ đi khi một nụ hôn ập xuống 1 lúc lâu anh cất giọng!

-Anh hiểu! Anh k cần em xin lỗi mà cần em hãy ngoan ngoãn nghe lời anh là được! –Phong mỉm cười nhìn tôi, cái gật đầu ngon ngoan của tôi làm anh nhẹ hôn 1 cái lên trán tôi!

-Cô ấy bị rạn xương! Bó bột 6 tuần là được! -1 vị bác sĩ khoảng 37 tuổi lên tiếng khi đưa tôi đi chụp X-Quang. Phong gật đầu cảm ơn đưa tiền rồi tôi ra khỏi bệnh viện:

-Anh xin lỗi nhưng em cũng phải xin lỗi anh! –Anh nhìn tôi nghiêm mặt! Cái mặt này làm tôi bật cười.

-Anh mới bảo em k cần xin lỗi mà? –Tôi đưa ánh mắt nhìn anh, anh mỉm cười rồi nói:

-Em nhớ lâu ấy chứ! ^^

-Em xin lỗi! Em đã đưa anh vào thế giới tối tăm của sự hờn dỗi vô cớ! Em biết em sai! Nhưng em cũng vì yêu anh nên dù nói đi nói lại em vẫn là người thương tổn nhất! Suốt thời gian qua em thật sự kiệt sức nhưng nhờ có anh mà em mới có ý chí, em muốn tìm anh, trả lại công bằng cho anh! Em hiểu lầm anh! Em thật sự xin lỗi! Em xin anh hãy tha thứ mà về nước! Mong anh chấp nhận lời xin lỗi! –Tôi cúi thấp đầu nhả từng chữ 1 thật rõ ràng sợ anh k nghe rõ!

-Anh chấp nhận lời xin lỗi của em nhưng anh k về nước, em có muốn thì về đi. –Anh khoanh tay trước ngực, ánh mắt nhìn đi nơi khác k hướng về tôi, điệu bộ hờn dỗi trẻ con lại ngồi dậy.

-Anh.... Thôi được rồi! Dù sao những lời em muốn nói cũng đã nói, điều em nên làm cũng đã làm. Cạn lời em không thể khuyên anh về vậy thì em cũng đành chịu! Em sẽ trả lại sự tự do cho anh! Em đi là được chứ gì? – Tôi giận anh! Hận anh vì sao lại phũ công tôi như vậy? Tôi quay đầu bước đi coi như tôi ngốc nghếch, k lượng sức mk! Cứ cho vậy đi!

-Em hãy nói ra lý do khiến anh có thể về Việt đi! –Anh lên tiếng, bước chân khựng lại. đứng yên!

-Em.. Em Em.....! –Lấy 1 hơi sâu rồi cất tiếng! –Bởi về đó đám cưới của cặp đôi mang tên 1 loài hoa!!!! Em muốn có 1 bờ vai là anh để dựa, em cần 1 vòng tay để ôm em lúc trời trở lạnh! Đó là anh! –Tôi quay mặt nhìn anh, nước mắt chảy ra đôi bờ vai tôi run lên, ngay lập tức đôi tay rắn chắc của anh đỡ lấy!!!

-Anh cũng cần 1 người sẽ nấu cơm cho anh, 1 hậu phương vững chắc, 1 vòng tay nhỏ để tạo cho anh 1 mái ấm anh cần người cùng anh lo cho mái ấm! Anh cần 1 người cùng anh yêu thương những đứa con mà anh cùng người ấy sinh ra! Đó là em!!! – Anh ôm tôi vào lòng tôi chìm vào ngực anh mà khóc, những giọt nước mắt hạnh phúc! “Phong à! Em yêu anh!!!” Cô nhóc lạnh lùng ngày nào đã được sưởi ấm bởi trái tim của anh! Em đã được cảm hóa bởi anh! Phong! Anh là ngọn lửa tiếp sức cho sự sống của em!

~THE END

****Tg: Mình sẽ đăng truyện mới tên là Hạnh Phúc Viên Mãn nha!! :D mong mọi người ủng hộ ạ!!!!!!!!!!!!!!
.*

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-nhoc-lanh-lung>